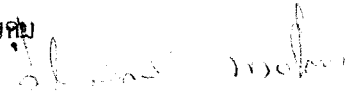

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ)

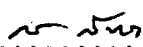
.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง)

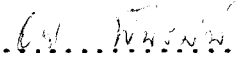
คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง)

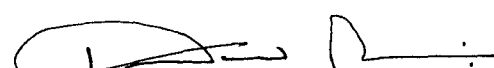
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธรัตน์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสารัมภ์ศักดิ์ วิสาธนากร)

วันที่ 12 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2542

ประกาศขอบคุณ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มี และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ กรรมการสอบปากเปล่าเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด แนะนำ ช่วยปรับปรุง แก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนช่วยกระตุ้นให้กำลังใจในการทำวิจัยฉบับนี้ ให้ลุล่วงมาด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณ และความกรุณาของอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.พองพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุวดี เพียรประสิทธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ อาจารย์นวรรณ์ ประสิทธิ์เกษกรณ์ และอาจารย์จงบกล เก็ดมะยูร ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ว่าที่ร้อยตรี บุญเลิศ บุญพะเนียด ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนัง อาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทุกคน และอาจารย์หมวดวิชาภาษาไทยที่ให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการเจ็ด มั่นคง ผู้อำนวยการประเสริฐ นิตย์มี อาจารย์ฉวีวรรณ ธิบรรณทรัพย์ อาจารย์สุพรรณศิริ ขาวประเสริฐ อาจารย์กังสดาล วิภาตะศิลป์ และอาจารย์โรงเรียนวัดนาครปรกทุกท่าน ที่ช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้ เป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาครปรก และโรงเรียนวัดหนัง สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษาทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณ คุณศศรี ยิ่งสกุล คุณวิจิตรา ยิ่งสกุล คุณจารุณ เปี่ยมทองคำ และ คุณประภาส กาญจนธานี ที่เป็นกำลังใจ กำลังทรัพย์ ให้ความห่วงใยช่วยเหลือจนทำให้ปริญญานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ ประโยชน์อันใดที่ได้จากการทำปริญญานิพนธ์นี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ครูอาจารย์ ที่เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในการอบรมสั่งสอนผู้วิจัยมาจนบัดนี้

เจริญทิพย์ เปี่ยมทองคำ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	17
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	19
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	19
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	19
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ	20
การวิเคราะห์ข้อมูล	25
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	25

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า	27
	ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์ และแปลผล	27
	ผลการศึกษาค้นคว้า	28
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
5	บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	32
	บทย่อ	32
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	32
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	32
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	32
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	33
	วิธีดำเนินการทดลอง	33
	การวิเคราะห์ข้อมูล	34
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
	อภิปรายผล	34
	ข้อเสนอแนะ	37
	ข้อเสนอแนะทั่วไป	37
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	37
	บรรณานุกรม	38
	ภาคผนวก	44
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	165

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Two Group Pretest-Posttest Design	23
2	แสดงการเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์	29
3	แสดงการเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน	30
4	แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ และนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน	31
5	แสดงการเปรียบเทียบคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน กลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์	158
6	แสดงการเปรียบเทียบคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน กลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน	159
7	แสดงผลต่างของคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน	160
8	แสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย จำนวน 50 ข้อ	162

บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่คนไทยใช้ในการติดต่อสื่อความหมายโดยทั่วไปไม่มีตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์และมีระเบียบแบบแผนการใช้ภาษาที่ถ่ายทอดลักษณะแท้จริงของชาติ ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อความเข้าใจกันของคนในชาติ ดังนั้นภาษาไทยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งของการศึกษาในระดับประถมศึกษา เพราะเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานและภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ตามแนวนโยบายการศึกษาของรัฐและระบบการศึกษา ซึ่งมีใจความสรุปได้ว่ารัฐต้องจัดการศึกษาให้ประชาชนชาวไทยให้มีความรู้ความสามารถในการที่จะใช้ภาษาไทยติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจและคงสภาพอ่านออกเขียนได้ตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ.

2520 : 2 - 8) หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการสอนภาษาไทยสรุปได้ว่า การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษามุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และการสื่อสารประจำวัน การเขียนเป็นการสื่อสารที่มีวิธีการซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ ทักษะการเขียนจัดว่าเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญมากเพราะการเขียนไม่เปลี่ยนแปลงเหมือนคำพูด การเขียนจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อระหว่างอดีตและปัจจุบันถึงอนาคตได้ (จุไร วรศักดิ์โยธิน. 2523 : 3) ปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพคือ การเขียนสะกดคำได้โดยไม่ผิดพลาดก็ย่อมทำให้ผู้อ่านสามารถรับสารได้ตรงความหมาย และตรงกับความต้องการของผู้เขียน

ปัญหาสำคัญในการเรียนการสอนภาษาไทยคือนักเรียนไม่สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจากการศึกษาของสุมาลี โกศลสมบัติ (2525 : 57) พบว่า สาเหตุที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดเนื่องจากผู้เขียนไม่ทราบความหมายของคำ ใช้แนวเทียบในการเขียนผิด อ่านออกเสียงผิดจึงเขียนสะกดคำผิดตามการออกเสียงนั้น อิทธิพลของภาษาถิ่น นักเรียนขาดความสนใจ ขาดการสังเกต และที่สำคัญคือ นักเรียนขาดการฝึกที่ถูกต้องวิธีเพื่อให้เกิดความชำนาญในการเขียนสะกดคำ นอกจากนี้ลักษณะของคำในภาษาไทยมีลักษณะเป็นคำประสมหลายรูปแบบ ทำให้จดจำได้ยาก การใช้ภาษามีกฎเกณฑ์ไม่ตายตัว ทำให้นักเรียนเกิดความสับสนในการจำ ในด้านตัวครูก็นักเรียนหลายประการเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำกล่าวคือ ครูมักปล่อยปละละเลยเมื่อพบว่านักเรียนเขียน

สะกดคำผิด ไม่พยายามชี้แนะให้นักเรียนเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการสะกดคำให้ถูกต้อง (ประเทิน มหาจันทร์. 2519 : 604 - 616) ครูเตรียมบทเรียนอุปกรณ์การสอนและแบบฝึกหัด ไม่สมบูรณ์ ทำให้นักเรียนขาดความสนใจในการเรียน (ก่อ สวัสดิพิพัทธ์. 2514 : 177 - 178) การฝึกทักษะทางภาษาจำเป็นต้องอาศัยแบบฝึกหัดที่นอกเหนือจากแบบฝึกหัดซึ่งบังคับใช้ตาม หลักสูตรการสอนภาษาไทย โดยคำนึงถึงจิตวิทยาเด็กเพื่อสร้างแบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะหลังจากที่ เรียนเนื้อหาไปแล้ว เพราะแบบฝึกหัดมีประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนหลายประการ คือเป็นอุปกรณ์ ช่วยลดภาระของครูได้มาก ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาไทยให้ดีขึ้น ช่วยเสริมทักษะ ทางภาษาให้คงทน เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนจบบทเรียนแล้ว ช่วยให้เด็กสามารถ ทบทวนได้ด้วยตนเอง ช่วยให้มีมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน ช่วยให้นักเรียนฝึกฝน ได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในเวลาเรียน ช่วยประหยัดแรงงานและเวลาของครู ตลอดจนให้ ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง (กรรณิกา ปิ่นทอง. 2537 : 4 ; อ้างอิงมาจาก Greene and Petty. 1971)

จากการติดตามปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยโดยสอบถามครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ของโรงเรียนวัดนาคปรกมีความเห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องการเขียน โดยเฉพาะ นักเรียนมักเขียนสะกดคำผิด ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญที่ควรแก้ไขและเกิดผลเสียขึ้นได้ ดังที่ สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์ (2531 : 29) กล่าวว่า การเขียนหนังสือผิดเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าผู้นั้น ไม่สนใจภาษาเพราะการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานการเขียนที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะ ต้องสอน และจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีการฝึกการเขียนสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็น นักเรียนในระดับไหนก็ตาม ผู้วิจัยจึงได้ติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยด้านการเขียน สะกดคำของนักเรียนโรงเรียนวัดนาคปรกในภาคเรียนที่ 1 ของปีการศึกษา 2541 ซึ่งมีปัญหา การเขียนสะกดคำต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ปรากฏ ผลโดยคิดเป็นร้อยละตามระดับชั้นดังนี้ นักเรียนมีปัญหาในการเขียนสะกดคำในชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ร้อยละ 15 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 25.41 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 40.31 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 48.35 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 37 จากผล ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำ สูงกว่า ระดับชั้นอื่นด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญในการเขียนสะกดคำของนักเรียนว่าน่าจะ พัฒนาให้ดีขึ้นจึงพยายามศึกษาวิธีการสอนเขียนสะกดคำที่สามารถพัฒนาการเขียนสะกดคำให้กับ นักเรียนได้โดยใช้นแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำและเทคนิคการปรับพฤติกรรมมาใช้ในการพัฒนา

การพัฒนาการเขียนสะกดคำมีหลายวิธี เช่น การให้การเสริมแรง การให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นต้น ในที่นี้ผู้วิจัยสนใจวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับเพราะ เมื่อครูให้นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ หรือผลการกระทำของตนเองจากการทำกิจกรรมแต่ละครั้งจะช่วยให้งานกิจกรรมครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (สุชาติ ตั้งทรงสวัสดี. 2533 : 15) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ 2 วิธี คือการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ทำให้ผู้เรียนได้ทราบผลการกระทำของตนเองว่าถูกต้องเหมาะสม หรือบกพร่องอย่างไรทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจะกระทำพฤติกรรมใหม่ที่เหมาะสมทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้

จากการศึกษาของสตาร์กีย์ (สุชาติ ตั้งทรงสวัสดี. 2533 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Starkey. 1971) พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบวิพากษ์ สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

นอกจากนี้การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนน่าจะช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนได้มากขึ้นเพราะคะแนนเป็นแรงเสริมที่ตัวหนึ่งสามารถดึงดูดใจผู้เรียนต่อการทำกิจกรรมการเรียนรู้และสามารถประเมินระดับความสามารถของตนเองได้ดังผลการวิจัยของ ดวงจิต บุรณานนท์ (2527 : 50 - 51) พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังผลการสอบสูงที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับลักษณะบอกเกรด และอธิบายถึงการได้มาซึ่งคำตอบถูกและผิดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ และกรณีกา ปิ่นทอง (2537 : 60) ยังพบว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับบอกวิธีแก้ไขและให้กำลังใจ สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาไทยสูงกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับและบอกวิธีแก้ไข

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยต้องการศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนมีผลต่อการพัฒนาการเขียนสะกดคำในวิชาภาษาไทยแตกต่างกันหรือไม่และวิธีการใดสามารถพัฒนาการเขียนสะกดคำในวิชาภาษาไทยได้ดีกว่ากันโดยศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาคปรก กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์
2. เพื่อเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน
3. เพื่อเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์กับนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์
2. นักเรียนมีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน
3. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์กับนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนมีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องแตกต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยนำการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์และแบบให้คะแนนไปพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาคปรก เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 ที่มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 20 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาคปรก เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 ที่มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรและสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการเขียนสะกดคำของนักเรียนซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี คือ

3.1.1 การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

3.1.2 การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การเขียนสะกดคำภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การที่ผู้วิจัยแจ้งให้นักเรียนทราบผลของการเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกให้ทราบถึงข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขที่ถูกต้องภายหลังที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับ 2 วิธี คือ

1.1 การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ หมายถึง การที่ผู้วิจัยแจ้งให้นักเรียนทราบผลหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ โดยทำเครื่องหมายถูกต้องสำหรับแบบฝึกหัดข้อที่ทำถูกต้อง สำหรับแบบฝึกหัดข้อที่ทำผิดจะทำเครื่องหมายกากบาท พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องแล้วเขียนข้อความวิพากษ์ ได้แก่ ดีมาก ดี ค่อนข้างดี ปรับปรุง ตามผลการตรวจ ลงในแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ หลังการทำแบบฝึกหัดในแต่ละครั้ง โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนคำศัพท์ซึ่งเป็นคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน ผู้วิจัยอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ และร่วมอภิปรายกับนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนคำศัพท์ โดยเรียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ และตัวการันต์ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และสามารถเติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่านแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อแจ้งให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าหรือข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขที่ถูกต้องเป็นรายบุคคล โดยเขียนข้อความวิพากษ์ ดังกล่าวข้างต้นลงในแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

ปรับปรุง	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 50 - 59
ค่อนข้างดี	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 - 69
ดี	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 70 - 79
ดีมาก	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

วิธีนี้ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1

1.2 การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน หมายถึง วิธีการที่ผู้วิจัยแจ้งให้นักเรียนทราบผลหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำพร้อมกับให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่อง และทำเครื่องหมายถูกสำหรับแบบฝึกหัดข้อที่ถูก พร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับแบบฝึกหัดข้อที่ทำผิดทำเครื่องหมายกากบาทพร้อมกับให้คะแนน 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนที่บอกถึงความสามารถของการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำในครั้งนั้น ๆ ให้ เช่น 9/10 โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชื่นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับหลักการเขียนคำศัพท์ ซึ่งเป็นคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ

ขั้นที่ 2 ชื่นสอน ผู้วิจัยอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบและร่วมอภิปรายกับนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนคำศัพท์ โดยเรียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ และตัวการันต์ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และสามารถเติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่าน และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 3 ชื่นให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้า หรือข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขที่ถูกต้องเป็นรายบุคคล โดยทำเครื่องหมายถูกสำหรับแบบฝึกหัดข้อที่ถูก พร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับแบบฝึกหัดข้อที่ทำผิด ทำเครื่องหมายกากบาท พร้อมกับให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนที่บอกถึงความสามารถของการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำในครั้งนั้น ๆ เช่น 9/10

วิธีนี้ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 2

2. การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเขียนเรียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ และตัวการันต์ ภายในคำหนึ่ง ๆ ได้ถูกต้องและสามารถเติมอักษรที่หายไปให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทยและตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 โดยใช้คำศัพท์พื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 2 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 200 คำ เป็นอักษรควบแท้ จำนวน 20 คำ คำที่ใช้สระ อะ อา อี อี อี เอ โอ จำนวน 20 คำ คำที่มีตัวสะกด แม่กด แม่กน และแม่กบ จำนวน 120 คำ คำที่ใช้วรรณยุกต์ จำนวน 20 คำ และคำที่มีตัวการันต์ จำนวน 20 คำ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

1.1.1 ความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับ

เดวิด (พรสุรีย์ สุริยง. 2528 : 7 ; อ้างอิงมาจาก David. 1761) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การสะท้อนให้กลุ่มหรือบุคคลได้เห็นพฤติกรรมของกลุ่มหรือของสมาชิกในกลุ่มนั้น ๆ เพื่อจะได้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ข้อมูลที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้รับมายังมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลอีกด้วย การที่บุคคลจะสามารถรับรู้ข้อมูลย้อนกลับได้ต้องอาศัยเวลาและการเรียนประกอบกับผู้ที่ให้ข้อมูลย้อนกลับได้ต้องมีความเป็นกลางอย่างเพียงพอ

แคซดิน (Kazdin. 1984 : 104 – 105) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับคือการให้บุคคลรู้ผลการกระทำของตนเองรวมทั้งความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นซึ่งอาจจะสามารถเสริมแรงตนเองได้

คาลิช (Kalish. 1981 : 267 – 268) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับคือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำของอินทรีย์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีทั้งทางบวกและทางลบและข้อมูลที่ได้รับนั้นสามารถกำหนดและควบคุมพฤติกรรมได้ด้วย

สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์ (2528 : 6) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง กระบวนการตรวจปรับที่ทำให้ผู้สอนทราบถึงลักษณะพฤติกรรม และระดับความเข้าใจของผู้เรียน แล้วปรับปรุงแก้ไขเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่สอนไปแล้วอย่างมีประสิทธิภาพ

สุรีย์ บ้องกัน (2538 : 9) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การทำให้ผู้เรียนรู้ผลการกระทำของตนเองหลังจากการทากิจกรรมในแต่ละครั้ง ทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าและข้อบกพร่องเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และหาวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องในการทากิจกรรมครั้งต่อไป

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับคือการที่ครูแจ้งให้นักเรียนทราบผลการกระทำ หรือความก้าวหน้าของตนเองหลังจากทากิจกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และเกิดประสิทธิภาพในการทากิจกรรมต่อไป

1.1.2 การให้ข้อมูลย้อนกลับตามแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้

ณรงค์ พุทธิชีวิน (2528 : 139 - 140) ได้กล่าวถึง การให้ข้อมูลย้อนกลับแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. การให้ข้อมูลย้อนกลับตามแนวคิดของทฤษฎีการวางเงื่อนไขผลกรรม การเรียนรู้ได้รับอิทธิพลโดยตรงจากความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของพฤติกรรมที่กระทำโดยอาศัยดัชนีความน่าพึงปรารถนาของผลกรรมหรือข้อมูลย้อนกลับ เป็นตัวบ่งชี้ การที่ผู้เรียนได้รับรู้ถึงผลกรรมที่ตัวเองกระทำจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี (Skinner. 1968 : 152) จึงได้มีการนำข้อมูลย้อนกลับในรูปแบบต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการปรับพฤติกรรม โดยข้อมูลย้อนกลับที่นำมาใช้ในรูปแบบของการปรับพฤติกรรมนั้น จะได้รับการเน้นออกมาในรูปแบบของการให้รางวัลซึ่งเรียกว่าข้อมูลย้อนกลับเพื่อเสริมแรง (Affective Feedback หรือ Reinforcing Feedback)

2. การให้ข้อมูลย้อนกลับในแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวปัญญา นิยม (Cognitive Learning) จะเน้นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลของพฤติกรรม เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าสิ่งที่กระทำไปนั้นถูกต้องหรือไม่อย่างไร เรียกว่า ข้อมูลสนเทศ (Informational Feedback) ซึ่งการให้ข้อมูลย้อนกลับ สำหรับการกระทำที่ถูกต้องนี้เป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างมหาศาลต่อการเรียนรู้ (ณรงค์ พุทธิชีวิน. 2528 : 139 - 140 ; อ้างอิงมาจาก Gagne. 1965)

การให้ข้อมูลย้อนกลับสันทะบางครั้งก็บ่งถึงสิ่งที่กระทำไม่ถูกต้อง ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข การให้ข้อมูลในแง่ดี และไม่จำเป็นต้องให้โดยตรงไปตรงมาเสมอ มิเช่นนั้น อาจจะก่อให้เกิด ความเครียดแก่ผู้รับโดยไม่ตั้งใจ แต่ควรให้ผู้รับสามารถนำไปพัฒนาศักยภาพได้ (สุขดี ตั้งทรงสวัสดิ์. 2533 : 21 ; อ้างอิงมาจาก Stone and Nielson. 1982)

1.1.3 เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับ หรือการให้รู้ผลการกระทำ ได้มีผู้นำมาประยุกต์ ใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในหลายลักษณะด้วยกัน เช่น ด้านเจตคติ ด้านรูปแบบ ตลอดจน วิธีการให้เป็นต้น

ข้อมูลย้อนกลับที่แบ่งตามวิธีการให้ อาจแบ่งออกเป็นหลายวิธีด้วยกัน ตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการศึกษา เช่น การให้ผู้เรียนได้เห็นภาพของตนเองใน เทปบันทึกภาพทางโทรทัศน์ การได้ยินเสียงของตนจากเทปบันทึกเสียง การรู้ค่าเฉลี่ยจากการทำ แบบฝึกหัดบทเรียนโปรแกรม เครื่องช่วยสอนคอมพิวเตอร์ การให้ด้วยคำพูด การให้รางวัล (วรารักษ์ จินาวัฒน์. 2521 : 8)

1.1.4 อิทธิพลของข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้

ดิส และฮัลล์ (กรรณิกา ปิ่นทอง. 2537 ; อ้างอิงมาจาก Deese and Hulse. 1967) กล่าวว่า ข้อมูลย้อนกลับมีผลต่อกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญอยู่ 2 ประการ คือ

1. ให้ข้อมูลแก่นักเรียนเกี่ยวกับการตอบสนองของตนเอง ซึ่งจะมีผล ทำให้ให้นักเรียนแก้ไขสิ่งที่ผิดให้ถูกต้องในการทำงานครั้งต่อไป การที่ผู้เรียนได้ทราบผลโดยตรงนี้ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งไม่ใช่เฉพาะในด้านพฤติกรรมเท่านั้นแต่เป็นการเปลี่ยนแปลง เฉพาะเจาะจงบางอย่าง ซึ่งจะทำการกระทำของผู้เรียนเข้าใกล้เกณฑ์ที่กำหนดไว้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้ นอกจากนี้การทราบผลยังช่วยให้ผู้เรียนรู้จักเลือกใช้ในการตอบสนองสิ่งเร้า และ ทราบว่าควรจะทำอย่างไรเมื่อพบสิ่งเร้าเดิม ทั้งยังทำให้ผู้เรียนทราบว่าในการเรียนแต่ละครั้ง ควรตอบสนองอย่างไรจึงจะก่อให้เกิดผลมากที่สุด

2. การทราบผลอาจใช้เป็นแรงเสริมการเรียนรู้ ทั้งในด้านทฤษฎี และปฏิบัติ บูกเอลสกี (Bugelski. 1964 : 244) กล่าวว่า ธอร์นไดค์ (Thorndike) จะ ใช้คำว่า "ถูก" หรือ "ผิด" แทนการให้รางวัลหรือการลงโทษ ในการใช้คำเหล่านี้เขาใช้ในแง่

ของการรู้ผลของการกระทำ โดยถือว่าเป็นการเสริมแรงขั้นทุติยภูมิ (Secondary Reinforcement) ที่ได้รับอย่างทันทีทันใด (Immediate Reinforcement) และยังทำให้เกิดแรงจูงใจต่อผู้เรียนในการทำกิจกรรมครั้งต่อ ๆ ไป

มิคุลัส (กรรณิกา ปิ่นทอง. 2537 : 18 ; อ้างอิงมาจาก Mikulus. 1978) กล่าวถึง อิทธิพลของข้อมูลย้อนกลับที่อาจมีต่อผู้รับ ดังนี้

1. ข้อมูลย้อนกลับอาจเป็นแรงเสริมหรือการลงโทษก็ได้ เช่น อาจเป็นการเสริมแรงในกรณีที่ผู้รับข้อมูลทราบว่าตนเองทำข้อสอบวิชาหนึ่งได้ถูกต้องหมด ตรงกันข้าม อาจเป็นการลงโทษในกรณีที่ผู้รับข้อมูลทราบว่าตนเองสอบตกในวิชานั้น
2. อาจจะทำให้ผู้รับข้อมูลเกิดแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรม
3. อาจจะเป็นข่าวสารที่เป็นตัวแนะไปสู่การเรียนรู้ และสมรรถภาพในการแสดงออก
4. ทำให้ผู้รับข้อมูลมีการทบทวนพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ตนแสดงออกพร้อม กับพยายามสิ่งทีตนเองได้รับไปปรับปรุงและสร้างพฤติกรรมใหม่ที่เหมาะสมออกมา

ผลดีของการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับมีความสำคัญต่อการเรียนรู้มากและ เมื่อพิจารณาในแง่จิตวิทยาพบว่า ข้อมูลย้อนกลับมีบทบาท ดังนี้

1. การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นแรงเสริมทางบวก (Positive Reinforcer) การรู้ผล การกระทำของตนทำให้ทราบว่า การกระทำของตนห่างจากเป้าหมายเพียงใด ก่อให้เกิดความพยายามที่จะปรับพฤติกรรมตนเองให้เป็นไปตามรูปแบบที่ถูกต้องมากขึ้น เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2536 : 36)
2. การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นแรงจูงใจ (Motivation) การให้ผู้เรียนทราบความสำเร็จของตนอาจด้วยคำพูด หรือท่าทาง จะเป็นแรงจูงใจกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมโต้ตอบเพื่อให้ได้มาซึ่งความภาคภูมิใจในการกระทำของตนในครั้งต่อไป (สุรีย์ บ้องกัน. 2538 : 12 ; อ้างอิงมาจาก สุโท เจริญสุข. 2515 : 50 - 52)
3. การให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยลดความเครียดและเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เนื่องจาก ผู้เรียนทราบว่า การกระทำของตนถูกหรือผิดอย่างไร และควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร (อุบลศรี อุบลสวัสดิ์. 2626 : 18 ; อ้างอิงมาจาก Klicland. n.d.)

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์กับวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

แพ็กสแมน (Paxman. 1987 : 297) ศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้าน 3 รูปแบบ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อวิชาคณิตศาสตร์ ความถี่ของการทำ การบ้านมาส่งและคุณภาพของการบ้าน ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Nonequivalen Control Groups Design กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 7 จำนวน 146 คน จาก 2 โรงเรียน ในมณฑลสก็อตแลนด์ โดยจำแนกเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มแยกนักเรียนออกตามระดับความสามารถทางการเรียน เพศ และระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบวิพากษ์ กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบระดับคะแนน กลุ่มทดลองที่ 3 ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้าน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 7 สัปดาห์ ของการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการสอบก่อนและหลังคือแนววัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสมาคมวิจัยวิทยาศาสตร์ระดับ F/Form และแบบสำรวจทัศนคติของโรงเรียนระดับกลาง Form A ผลการทดลองพบว่ากลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบวิพากษ์ ส่งผลให้มีการทำการบ้านเสร็จบ่อยครั้งกว่า สำหรับนักเรียนทั้งหมดและนักเรียนที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ หรือระดับคะแนนมีประสิทธิภาพมากกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์และระดับคะแนนในการปรับปรุงคุณภาพของการบ้าน ผลจากการศึกษาสนับสนุนให้ครูใช้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบวิพากษ์ (Comments) หรือแบบระดับคะแนนเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ในการปรับปรุงการทำการบ้านของนักเรียน

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ประเสริฐ ส่งแสง (2526 : 44 - 45) ศึกษาผลของวิธีการให้แบบฝึกหัดและการตรวจแบบฝึกหัดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยยอด จังหวัดตรัง จำนวน 80 คน จำแนกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ ทำแบบฝึกหัดเป็นระยะตรวจเชิงวิพากษ์ กลุ่มที่ทำแบบฝึกหัดเป็นระยะตรวจไม่วิพากษ์ กลุ่ม

ที่ทำแบบฝึกหัดรวมยอดตรวจเชิงวิพากษ์ และกลุ่มที่ทำแบบฝึกหัดรวมยอดไม่วิพากษ์ ผลการทดลองพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของกลุ่มที่ทำแบบฝึกหัดเป็นระยะกับกลุ่มที่ทำแบบฝึกหัดแบบรวมยอดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของกลุ่มนี้ได้รับการตรวจแบบฝึกหัดเชิงวิพากษ์กับกลุ่มที่ได้รับการตรวจแบบฝึกหัดไม่วิพากษ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนวิธีการให้แบบฝึกหัดและวิธีการตรวจแบบฝึกหัดมีปฏิสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุชาติ ตั้งทรงสวัสดิ์ (2533 : 177) ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบวิพากษ์ แบบคะแนน และแบบวิพากษ์และคะแนน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 36 คน จำนวนเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน คือ กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบวิพากษ์ กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบคะแนน และกลุ่มทดลองที่ 3 ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบวิพากษ์และคะแนน ใช้เวลาทดลอง 4 สัปดาห์ ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนหนึ่งตัวประกอบ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบวิพากษ์แบบคะแนน และแบบวิพากษ์และคะแนน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของนิวแมน-คูลล์ พบว่า นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบคะแนน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับดังกล่าวข้างต้นพบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน พัฒนาการทำการบ้านและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาต่าง ๆ ซึ่งล้วนแต่เกี่ยวข้องกับการกระบวนการเรียนการสอนทั้งสิ้น ดังนั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับน่าจะมีบทบาทในการที่จะปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ แต่ในการวิจัยครั้งนี้การให้ข้อมูลย้อนกลับต่อความสามารถทางการเขียนโดยตรงยังไม่มีผู้ใดศึกษาทำการวิจัยว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับรูปแบบใดมีผลต่อความสามารถทางการเขียนภาษาไทย ดังนั้นผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา เปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งสองวิธีให้ผลต่อความสามารถทางการเขียนแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดมาใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

2.1.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

อดุลย์ ไทรเลิศกิม (2528 : 63) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำว่าเป็นการเขียนโดยเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ รวมทั้งตัวสะกดการันต์ภายในคำหนึ่ง ๆ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

อรพรรณ วิทยไธยา (2529 : 14) อธิบายว่า การเขียนสะกดคำเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานแก่ผู้เรียน และจะต้องให้ผู้เขียนเข้าใจกระบวนการประสมคำรู้หลักเกณฑ์ที่จะเรียบเรียงอักษรในคำหนึ่งๆ ให้ได้ความหมายที่ต้องการ เพื่อจะนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสาร

จากความหมายของการเขียนสะกดคำที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พอสรุปได้ว่าการเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 โดยนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

2.1.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

กัทธย ทองหล่อ (2509 : 190) กล่าวว่า ตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงพูด เพราะฉะนั้นการเขียนสะกดคำจึงนับเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งของการใช้ภาษา การเขียนสะกดคำผิดความหมายก็จะแปรเปลี่ยนไปหรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้

พะอบ โปษะกฤษณะ (2508 : 38) กล่าวว่า ขณะนี้คนไทยส่วนมากรู้สึกว่ภาษาไทยกำลังอยู่ในอันตรายทั้งการออกเสียงคำ การใช้คำ และการเขียนตัวอักษรวิธีหนึ่งที่จะรักษาความเป็นไทยของชาติก็คือ ศึกษาภาษาของเราและใช้ภาษาให้ถูกต้อง คนไทยส่วนมากเขียนหนังสือไม่ค่อยถูก ไม่ระมัดระวังในการเขียนพยัญชนะ สระ ตลอดจนการวางรูปวรรณยุกต์

ฮอรัน (ทศพร จันทนราช. 2534 : 10 ; อ้างอิงมาจาก Horn. 1960) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิดนั้นทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกว่าคนเขียนไม่มีความสามารถ

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญส่วนหนึ่งของการใช้ภาษา เพราะถ้าเขียนสะกดคำผิดก็จะทำให้เกิดการเข้าใจผิดในการสื่อความหมาย และยังทำให้ผู้อื่นรู้สึกว่า ผู้เขียนไม่มีความสามารถ การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องทำให้สื่อความหมายได้ถูกต้อง และยังช่วยรักษาวัฒนธรรมของชาติ

2.1.3 วิธีสอนและกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ของนักเรียนในการเริ่มต้นฝึกหัดการเขียนจึงจำเป็นต้องฝึกฝนให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา มีนักการศึกษาได้เสนอแนะ วิธีสอนและกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ได้ดังนี้

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย (2523 : 120) ได้เสนอแนวทางในการสอนเขียนสะกดคำยากไว้ว่าให้นักเรียนทำบัญชีคำยากเรียงลำดับตัวอักษรเขียนหรือแต่งประโยคด้วยคำที่มีกสะกดผิด เขียนคำหรือข้อความยาก ๆ โดยแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ครูแจกบัญชีคำที่มีตัวสะกดผิดและสะกดถูกปนกันให้นักเรียนเลือกคำที่เขียนถูกและแก้ไขคำที่เขียนผิดแบ่งกลุ่มนักเรียนหาคำพ้องเสียงจากพจนานุกรมให้นักเรียนแต่งคำจากสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ที่กำหนดให้

ประภาศรี สีหอำไพ (2524 : 349) ได้เสนอแนะวิธีการสะกดคำไว้ดังนี้

1. แบ่งกลุ่มให้ค้นคว้าหาคำในเรื่องที่เรียนมาแลกเปลี่ยนกันบอก และเฉลยพร้อมทั้งเก็บคะแนนไว้
2. รวบรวมศัพท์ไว้ในสมุดให้เป็นหมวดหมู่เรียบร้อย เช่น เรียงลำดับตามพยัญชนะเรียงตามความหมาย ฯลฯ
3. ครูบอกให้เขียนแล้วตรวจโดยใช้บัตรคำ และพจนานุกรมประกอบการสอน
4. แข่งขันกันสะกดคำยากบนกระดานดำ
5. ใช้เอกสารประกอบให้เลือกคำที่สะกดถูก
6. นำเกณฑ์การเขียนสะกดคำมาแต่งเป็นคำประพันธ์เพื่อให้จำได้ง่าย

ยิ่งขึ้น

7. ฝึกการเขียนเรียงความแล้วใช้พจนานุกรมตรวจตัวสะกดการันต์ของ
ตนหรือของเพื่อน

8. หาประโยคหรือข้อความสั้น ๆ มาให้เติมคำ

9. เขียนรายงานคำที่มีกสะกดผิด

10. นำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำที่มาจากภาษามาลี ภาษา
สันสกฤต คำสมาส สันธิ คำควบกล้ำ ฯลฯ มาแต่งประโยครวมกันไว้

11. กำหนดคำศัพท์ให้มาเขียนเป็นรูปประโยคหรือเรื่อง

12. ควรตรวจแก้ไขตัวสะกดในการฝึกเขียนทุกครั้ง ไม่ปล่อยให้นักเรียน
สะกดผิดไว้โดยไม่แก้ไข

วิธีสอนเขียนสะกดคำ ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ (ภาควิชาภาษาไทย
วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์. 2519 : 149)

1. ก่อนเขียนควรให้เด็กรู้และเข้าใจข้อความนั้นเสียก่อน เมื่อนักเรียน
ชำนาญขึ้นจึงนำข้อความที่ไม่เคยเขียนมาให้เขียน

2. สอนให้สัมพันธ์กับการฟัง พูด อ่าน

3. ให้รวบรวมคำที่เขียนผิดบ่อย ๆ พร้อมทั้งคำที่เขียนถูกเขียนอย่างไร

4. ให้แข่งขันกันเขียนสะกดคำบนกระดาน

5. จัดแบ่งรวบรวมคำยากในหนังสือเรียน เขียนใส่แผ่นภูมิติดหน้าห้อง

ให้ท่องจำและเขียน

6. ส่งเสริมให้รู้จักใช้พจนานุกรมอยู่เสมอ

7. ให้รวบรวมคำพ้องรูปพ้องเสียง ขึ้นให้เห็นความแตกต่างกัน เช่น
การ - ภาพ กาล - การณ์

8. ให้หาคำแปลของศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันหลาย ๆ คำ เช่น
พระพุทธเจ้า พระสมณโคดม พระตถาคต พระสัพพัญญู

สนิท ตั้งทวี (2528 : 32 - 33) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอน
เขียนสะกดคำไว้ดังนี้

1. ครูจัดหาเรียงความซึ่งอาจจะเป็นข่าวหรือบทความมาแจกให้นักเรียนอ่านในเวลาที่กำหนดแล้วให้นักเรียนลอกข้อความที่เห็นว่าน่าจะมีประโยชน์และข้อคิดที่เห็นว่าดีมาส่งครู โดยที่ครูจะต้องเน้นในเรื่องความถูกต้องของการเขียน รวมทั้งความประณีตสวยงามของตัวหนังสือ
2. ครูมอบให้นักเรียนไปอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์หรือจากวารสารต่าง ๆ แล้ว ให้คัดลอกข้อความที่น่าสนใจลงไปในบัตรรายการ โดยบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้นให้ชัดเจน
3. แบ่งกลุ่มให้ไปหาควาจากหนังสือเรียน หรือหนังสืออ่านมาแจกกันแล้วบอกให้เขียน
4. รวบรวมคำศัพท์ต่าง ๆ โดยเขียนเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น อาจจะเรียงตามตัวอักษรหรือเรียงตามความหมาย
5. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนศัพท์ลงในบัตรคำ แล้วใช้คำเหล่านั้นเขียนเป็นข้อความลงบนแถบประโยค
6. แข่งขันสะกดคำจากบนกระดานหน้าชั้น
7. ให้นักเรียน เขียนประกาศ โฆษณา บัตรเชิญ หรือบัตรอวยพร โดยครูเน้นถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามประณีต
8. ครูทำบัญชีคำยากแล้วนำมาให้นักเรียนเขียนเป็นคำ ๆ โดยเน้นความถูกต้อง ชัดเจน ครูอาจให้นักเรียนผลัดกันตรวจแล้วให้คะแนนแต่ละคน ให้นักเรียนบันทึกผลการสะกดคำยากของตนไว้เพื่อพัฒนาการของตน
9. ครูให้นักเรียนแต่งประโยคโดยการกำหนดคำที่มักเขียนผิดให้ เช่น กังสดาล ขโมย ครหา ขนวน ประติมากรรม นัยน์ตา เวทมนต์ ฯลฯ
10. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นหมู่ ๆ ให้แข่งขันเขียนคำที่มักเขียนผิดจากข้อเสนอนี้และการฝึกทักษะในการเขียนสะกดคำดังกล่าว พบว่า การที่จะให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องนั้น ครูผู้สอนต้องใช้กลวิธีการสอนหลายวิธีเพื่อสร้างความสนใจให้นักเรียนเขียนสะกดคำอย่างสนุกสนาน มีความตั้งใจที่จะฝึกทักษะการเขียนสะกดคำและให้นักเรียนได้ทราบถึงความสำคัญในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

2.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

ชวอร์ท (Schwartz. 1976 : 8020 - A) ศึกษาพัฒนาการด้านความสามารถของนักเรียนที่ได้รับความรู้การสะกดคำ โดยให้นักเรียนในระดับ 2 ถึงระดับ 5 ระดับละ 40 คน ในแต่ละกลุ่มแบ่งเป็นกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน ในการสะกดคำ เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบแบบเลือกตอบเกี่ยวกับคำที่ไม่มีมีความหมาย และการเขียนตามคำบอกเกี่ยวกับคำที่ไม่มีความหมาย ผลการศึกษาพบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มที่สะกดคำเก่ง กับที่สะกดคำไม่เก่งมีแนวโน้มในการพัฒนาการสะกดคำได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

พินเตอร์ (Pinter. 1977 : 710 - 711 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำที่สอนโดยใช้เกมการศึกษา และสอนโดยใช้ตำรา กับนักเรียนระดับ 3 จำนวน 94 คน ในรัฐเพนซิลวาเนีย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำของกลุ่มที่ใช้เกมการศึกษาสูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยใช้ตำรา

เกลดีน (Gladene. 1980 : 66) ได้ศึกษาเปรียบเทียบโปรแกรมคอมพิวเตอร์การสะกดคำระหว่างข้อความที่มีเนื้อหาต่อเนื่องกับข้อความที่มีเนื้อหาไม่ต่อเนื่อง โดยทดลองกับนักเรียนระดับ 3 ของโรงเรียนซาสคาทูน (Saskatoon) ประเทศแคนาดา จำนวน 36 คน ที่อ่อนในการสะกดคำแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์การสะกดคำที่มีความหมาย กลุ่มที่ 2 สะกดคำที่ไม่มีมีความหมาย กลุ่มที่ 3 ใช้โปรแกรมตัวเลข ผลปรากฏว่านักเรียนทั้ง 3 กลุ่มสะกดคำได้ถูกต้องไม่แตกต่างกัน

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

มาสวิล รักษ์บ้านเกิด (2526 : 78 - 79) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกสะกดคำยากในวิชาภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนวัดบางสะแก กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากสูงขึ้นกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำตามกิจกรรมตามแผนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นันทนา คาวดวงเด่น (2528 : 50 - 51) ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำ โดยใช้เกม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2527 โรงเรียนวิจิตร กรุงเทพมหานคร จำนวน 48 คน ผลปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่สอนโดยใช้เกมมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทศพร จันทนราช (2534 : 58 - 60) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและการใช้แรงเสริมทางสังคมที่มีต่อการเขียนสะกดคำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนบ้านหัวทามบ อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 16 คน ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และนักเรียนที่ได้รับการใช้แรงเสริมทางสังคมเขียนสะกดคำถูกต้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำแสดงให้เห็นว่า การเขียนสะกดคำ สามารถพัฒนาด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การสอนโดยใช้เกมการศึกษา การทาบแบบฝึกหัด การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และการเสริมแรงทางสังคม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาคปรก เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ปีการศึกษา 2541 ที่มีผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาคปรก เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ปีการศึกษา 2541 ที่มีผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรโดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่มีคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 43 คน ได้จำนวน 20 คน
2. ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนในข้อ 1 เพื่อสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง ปรากฏว่านักเรียนสมัครใจทุกคน ผู้วิจัยจึงสุ่มนักเรียน 16 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์
2. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน
3. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ (ใช้ในโปรแกรมทั้ง 2 โปรแกรม)
4. แบบทดสอบการเขียนสะกดคำภาษาไทย

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการเสริมแรง โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ในการทบทวนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

1.2 สร้างโปรแกรมการเสริมแรงโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1.3 นำโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน คือ ศาสตราจารย์ ดร.พ้องพรรณ เกิดพิทักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุวดี เขียวประเสริฐ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ตรวจสอบให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.4 นำโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาคปรก เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ จำนวน 8 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างในการทดลองเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

สำหรับโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ใช้เวลาในการทดลอง 12 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ โดยจะทดลองช่วงเวลา 15.40 – 16.20 น. สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ในวันจันทร์และวันพุธ ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2542 ถึงวันพุธที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการเสริมแรงโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนในการทบทวนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

2.2 สร้างโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

2.3 นำโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิม จำนวน 3 คน ตรวจสอบให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาครบก เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ จำนวน 8 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างในการทดลองเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

สำหรับโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนใช้เวลาในการทดลอง 12 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ โดยจะทดลองช่วงเวลา 15.40 – 16.20 น. สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี ตั้งแต่วันอังคารที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2542 ถึงวันพฤหัสบดีที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

3. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้น ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) (กระทรวงศึกษาธิการ. 2521) เรื่องทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อศึกษาความคิดรวบยอด จุดมุ่งหมาย และเนื้อหา

3.2 ศึกษากิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำจากหนังสือ "กิจกรรมการเล่นประกอบ การสอนภาษาไทย" ของอจลรา ชีวพันธ์ (2534) หนังสือประถมศึกษา เรื่อง "สอนอ่านเขียนแบบปฏิบัติการ" ของ ชูศักดิ์ บุศราคำ (2521) และงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของ สมศรี เพ็ชรยิ้ม (2520)

3.3 ศึกษาบัญชีคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 2 ของกรมวิชาการ จำนวนทั้งหมด 616 คำ คำใหม่ จำนวน 200 คำ ประกอบด้วย คำที่เป็นอักษรควบแท้ จำนวน 20 คำ คำที่ใช้สระ อะ อา อี อี อี เอ โอ จำนวน 20 คำ คำที่มีตัวสะกดแม่กด แม่กน และแม่กบ จำนวน 120 คำ คำที่ใช้วรรณยุกต์ จำนวน 20 คำ และคำที่มีตัวการันต์ จำนวน 20 คำ มาสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ จำนวน 10 ชุด ชุดละ 20 ข้อ มี 2 ลักษณะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.3.1 เติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่าน

3.3.2 เติมพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ และตัวการันต์ ให้เป็นคำตรงกับความหมาย (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

3.4 นำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มี อาจารย์นวรรตน์ ประสิทธิ์เกษกรณ์ อาจารย์จงกล เกียรติะยูร ตรวจสอบแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.5 นำนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนัง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ จำนวน 100 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สภาพทั่วไปของโรงเรียน ห้องเรียนและนักเรียนมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ

4.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ และเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล จากหนังสือเทคนิคการวัดผล (ชวาล แพร่ดกุล. 2520 : 84 - 243)

4.2 ผู้วิจัยนำคำที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

4.3 นำนแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิม จำนวน 3 คนตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

4.4 นำนแบบทดสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหนัง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ จำนวนประมาณ 100 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สภาพทั่วไปของโรงเรียน ห้องเรียนและนักเรียนมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์หาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อดังนี้

ข้อสอบที่ตอบถูก ให้ 1 คะแนน

ข้อสอบที่ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

เมื่อตรวจให้คะแนนแล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาความยากง่ายและหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27% ของ ฟาน (Fan. 1952 : 3 - 32) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่จะนำไปใช้ในการทดลอง โดยเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .20 - .85 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .30 - .85

4.5 นำนแบบทดสอบที่คัดเลือกได้ตามเกณฑ์ในข้อ 4.4 ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98

ตัวอย่าง แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของแต่ละตอน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่าน

1. อะ-นุ-ยาด -นุ-า-

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเรียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ และตัวการัตน์ให้เป็นคำตามความหมาย

1. พ-ด-เ-ท-า-ย = เทวดา

เกณฑ์การให้คะแนน

ตอบถูกต้องที่เฉลยให้ 1 คะแนน

ตอบผิดจากที่เฉลยให้ 0 คะแนน

แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Two Group Pretest-Posttest Design ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Two Group Pretest-Posttest Design

การกำหนดเข้ากลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
RE ₁	T ₁ E ₂	X ₁	T ₂ E ₂
RE ₂	T ₂ E ₂	X ₂	T ₂ E ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแผนการทดลอง

R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
E ₁	แทน	กลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์
E ₂	แทน	กลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง
T ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง
X ₁	แทน	การทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์
X ₂	แทน	การทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ระยะก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำภาษาไทย มาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง

2 กลุ่ม ในวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2542 แล้วบันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง

2. ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในแต่ละกลุ่มดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ใช้เวลาในการทดลอง

12 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที โดยทดลองในช่วงเวลา 15.40 – 16.20 น. เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน ในวันจันทร์ และวันพุธ ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2542 ถึงวันพุธที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ใช้เวลาในการทดลอง

12 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที โดยทดลองช่วงเวลา 15.40 – 16.20 น. เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน ในวันอังคาร และวันพฤหัสบดี ตั้งแต่วันอังคารที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2542 ถึงวันพฤหัสบดีที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

3. ระยะหลังการทดลอง

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำภาษาไทย มาทดสอบกับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 แล้วเก็บคะแนนหลังการทดลองไว้เพื่อมาเปรียบเทียบความแตกต่างภายในและระหว่างกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์
2. เปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน
3. เปรียบเทียบผลต่างของการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์และนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน คือ
 - 1.1 ค่ามัธยฐาน (Median)
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนควอไทล์ (Quatile Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
 - 2.1 สถิติสำหรับวิเคราะห์หาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ใช้เทคนิค 27% และใช้ตารางสำเร็จรูปของ ฟาน (Fan. 1953 : 3 - 32)
 - 2.2 สถิติสำหรับวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 168 - 170)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} คือ ค่าความเชื่อมั่น

n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

p คือ สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q	คือ สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ คือ $1 - p$
Σpq	คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างสัดส่วนของผู้ที่ได้ในข้อหนึ่ง ๆ และสัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ
S_t^2	คือ คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

3. สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ใช้การทดสอบของ วิลคอกัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test)

3.2 เปรียบเทียบผลต่างการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ใช้การทดสอบของ แมน วิทนี (The Mann - Whitney U Test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์ และแปลผล

ในการวิเคราะห์ และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
Mdn	แทน	ค่ามัธยฐานของคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง
Mdn _{diff}	แทน	ผลต่างของค่ามัธยฐานของคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง
Q.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง
Q.D. _{diff}	แทน	ผลต่างของค่าส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบของวิลคอกัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test)
U	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของแมน-วิทนี (The Mann-Whitney U-Test)

ผลการศึกษาค้นคว้า

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเสนอตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ โดยใช้การทดสอบของ วิลคอกัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)
2. เปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน โดยใช้การทดสอบของ วิลคอกัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)
3. เปรียบเทียบผลต่างการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน โดยใช้การทดสอบของ แมนวิทนี (The Mann-Whitney U Test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

กลุ่มทดลองที่ 1	N	Mdn	Q.D.	T
ก่อนการทดลอง	8	28.83	3.75	0**
หลังการทดลอง	8	37.50	9.99	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ทำให้การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนเพิ่มขึ้น

2. เปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

กลุ่มทดลองที่ 2	N	Mdn	Q.D.	T
ก่อนการทดลอง	8	31.50	6.00	0**
หลังการทดลอง	8	35.50	9.00	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ทำให้การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนเพิ่มขึ้น

3. เปรียบเทียบผลต่างของการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ และนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ และนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

กลุ่มทดลอง	N	Mdn _{diff}	Q.D. _{diff}	U
กลุ่มทดลองที่ 1	8	10.16	2.25	31.5
กลุ่มทดลองที่ 2	8	9.50	0.50	

จากตาราง 4 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์
2. เพื่อเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน
3. เพื่อเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ กับนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์
2. นักเรียนมีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน
3. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์กับนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนมีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาครปรก เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 ที่มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 20 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาครปรก เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 ที่มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยต่ำกว่า

ร้อยละ 60 ตามเกณฑ์กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรและสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์
2. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน
3. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ (ใช้ในโปรแกรมทั้ง 2 โปรแกรม)
4. แบบทดสอบการเขียนสะกดคำภาษาไทย

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ระยะก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำภาษาไทย มาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง

2 กลุ่ม ในวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2542 แล้วบันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง

2. ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในแต่ละกลุ่มดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ใช้เวลาในการทดลอง 12 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที โดยทดลองในช่วงเวลา 15.40 - 16.20 น. เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน ในวันจันทร์ และวันพุธ ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2542 ถึงวันพุธที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ใช้เวลาในการทดลอง 12 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที โดยทดลองช่วงเวลา 15.40 - 16.20 น. เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน ในวันอังคาร และวันพฤหัสบดี ตั้งแต่วันอังคารที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2542 ถึงวันพฤหัสบดีที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

3. ระยะหลังการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำภาษาไทย มาทดสอบกับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 แล้วเก็บคะแนนหลังการทดลองไว้เพื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างภายในและระหว่างกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ โดยใช้การทดสอบของ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)
2. เปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน โดยใช้การทดสอบของ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)
3. เปรียบเทียบผลต่างของการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์และนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน โดยใช้การทดสอบของ แมน-วิทนี (The Mann-Whitney U Test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ กับนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาคปรก กรุงเทพมหานคร ปรากฏผลการวิจัย อภิปรายได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ มีผลการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการให้ข้อมูลแบบวิพากษ์ ทำให้ผู้เรียนได้ทราบผลการกระทำของตนเองว่าถูกต้อง

เหมาะสมหรือบกพร่องอย่างไร ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจะกระทำพฤติกรรมใหม่ที่เหมาะสมทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตว่า นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ มีความเข้าใจสิ่งที่ผู้วิจัยอธิบายวิธีแก้ไขข้อบกพร่องและสิ่งที่ผู้วิจัยวิพากษ์เป็นอย่างดี ตลอดจนตั้งใจทบทวนฝึกหัด จนมีความสามารถ แก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาไทยได้ด้วยตนเอง แสดงว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ทำให้ผลการเขียนสะกดคำภาษาไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุขดี ดังทรงสวัสดิ์ (2533 : 177) ที่ศึกษาผลการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านวิชาคณิตศาสตร์แบบวิพากษ์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงขึ้นและสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิกา ปิ่นทอง (2537 : 60) ที่ศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับและบอกวิธีแก้ไขกับการให้ข้อมูลย้อนกลับบอกวิธีแก้ไข และให้กำลังใจที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้นนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของแอนโทนี (Anthony. 1971 : 49) ที่พบว่า การเสริมแรงหรือการให้ข้อมูลย้อนกลับที่แตกต่างกันมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ สามารถพัฒนาการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนให้ถูกต้องเพิ่มขึ้นได้

2. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนมีผลการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนได้ดีขึ้นเพราะคะแนนเป็นแรงเสริมที่ตัวหนึ่ง สามารถจูงใจผู้เรียนต่อการทำกิจกรรมการเรียนและสามารถประเมินระดับความสามารถของตนเองได้

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตว่า นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน มีความเข้าใจสิ่งที่ผู้วิจัยอธิบายวิธีแก้ไขข้อบกพร่องและคะแนนที่ได้รับเป็นอย่างดี ตลอดจนตั้งใจทบทวนฝึกหัด มีความกระตือรือร้น เมื่อได้รับคะแนนสูง และพยายามปรับปรุงเมื่อได้คะแนนต่ำ พร้อมทั้งซักถามครูถึงข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขที่ถูกต้อง แสดงว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนทำให้ผลการเขียนสะกดคำภาษาไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ

สุชาติ ตั้งทรงสวัสดิ์ (2527 : 177) ที่ได้ทดลองให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านวิชาคณิตศาสตร์แบบวิพากษ์และแบบคะแนน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์และแบบให้คะแนน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงขึ้นและจากการศึกษาของ บราวน์ (ประสาธ อิศรปริดา. 2523 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Brown. n.d.) พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการบอกคะแนน แสดงความก้าวหน้าในการทำเลขทุกวัน วันละ 10 นาที ตลอดเวลา 1 เดือน มีความตั้งใจเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับการบอกผลการทำงานแบบคะแนน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนสามารถพัฒนาการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนให้ถูกต้องเพิ่มขึ้นได้

3. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์กับนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้อง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนมีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้อง ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะ

3.1 การให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งสองวิธี ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้คือการที่ครูตรวจอธิบายข้อที่นักเรียนทำผิดพร้อมทั้งบอกวิธีแก้ไข ทำให้นักเรียนได้พูดคุยและซักถามครูด้วยตนเอง ซึ่งเกิดผลดีต่อความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ทั้งยังส่งผลต่อความตั้งใจและความสนใจในบทเรียน เพียงแต่นักเรียนได้รับการเสริมแรงที่แตกต่างกันเท่านั้น

3.2 นักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีความสามารถในการเขียนสะกดคำใกล้เคียงกัน และมีความกระตือรือร้นในการเข้ารับการทดลองเท่าเทียมกัน จึงทำให้การรับรู้ที่เกิดขึ้นไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน มีผลต่อการเขียนสะกดคำภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สุชาติ ตั้งทรงสวัสดิ์ (2533 : 56 – 57) ที่พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านวิชาคณิตศาสตร์แบบวิพากษ์ กับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านวิชาคณิตศาสตร์แบบคะแนนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับการวิจัยของ แพ็กสมน (Paxman. 11987 : 297-A) ที่พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบระดับคะแนนกับการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบวิพากษ์ มีประสิทธิภาพไม่แตกต่างกัน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนสามารถพัฒนาการเขียนสะกดคำภาษาไทยได้ถูกต้องไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนสามารถพัฒนาการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ครูอาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนสามารถทั้งสองวิธีการดังกล่าวไปใช้พัฒนาการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ ตามความเหมาะสม

1.2 ครูควรนำการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนไปใช้ในการเรียนการสอน เพื่อทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี เพราะครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน กับวิชาอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2.2 ควรมีการทดลองใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ และแบบให้คะแนนกับกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นอื่น เช่น ประถมศึกษาปีที่ 5 ประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นต้น

2.3 ควรมีการทดลองใช้ การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร หรือควบคู่กับการใช้แรงเสริมทางสังคม เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำภาษาไทย

2.4 ควรมีการทดลองใช้ การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร หรือควบคู่กับการใช้แรงเสริมทางสังคม เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำภาษาไทย

2.5 ควรมีการศึกษาความคงทนของการเขียนสะกดคำภาษาไทย เช่น 1 เดือน 3 เดือน เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ก่อ สวัสดิพานิชย์. "แนวการสอนภาษาไทย," ใน คู่มือภาษาไทย. หน้า 177 - 178.

เอกสารนิเทศการศึกษา กรมการฝึกหัดครู, 2514.

กำชัย ทองหล่อ. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รวมสาส์น, 2509.

กรรณิกา ปิ่นทอง. การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับและบอกวิธีแก้ไขกับการให้ข้อมูลย้อนกลับบอกวิธีแก้ไขและให้กำลังใจที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล (เพาะซา) จังหวัดนครราชสีมา. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.

จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

จุไร วรศักดิ์โยธิน. การสร้างคู่มือการสอนเขียนภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.

ชวาล แพร่ตกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญการพิมพ์, 2518.

_____. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร, 2520.

ณรงค์ พุทธิชีวิน. ผลของข้อสอบย้อนกลับระหว่างกลุ่มเพื่อนที่มีต่อสมรรถภาพการสอนของนักศึกษาฝึกสอน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.

ดวงจิต บุรณานนท์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์พื้นฐานของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงที่มีระดับความคาดหวังและการได้รับข้อมูลย้อนกลับที่แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

ทศพร จันทนราช. การเปรียบเทียบผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรกับการใช้แรงเสริมทางสังคมที่มีต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

- นันทนา ดาวดวงเด่น. การทดลองสอนการเขียนสะกดคำโดยใช้เกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- ประเทิน มหาจันทร์. "สอนเขียนไทย," ประถมศึกษา. 10 : 604 - 616 ; พฤษภาคม 2519.
- ประภาศรี สีหอำไพ. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ประสาธ อิศรปริดา. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : กราฟิเคอาร์ท, 2523.
- ประเสริฐ ส่งแสง. การทดลองวิธีการให้แบบฝึกหัดและการตรวจแบบฝึกหัดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปริญญาโท กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- พะอบ โปษะกฤษณะ. ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บำรุงสาส์น, ม.ป.ป.
- พรสุรีย์ สุริยง. การศึกษาผลการให้ข้อมูลย้อนกลับและไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์. วิธีสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : เจริญวิทยการพิมพ์, 2519.
- มาสวิล รักษ์บ้านเกิด. การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
- วรารักษ์ จินาวัฒน์. ผลของการเฉลยคำตอบต่อการตอบแบบสอบ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.
- วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา, 2533.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา, 2533.

สนธิ ตั้งทวี. ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2528.

สมควร อภัยพันธุ์. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ : แผนกจิตวิทยาและ
การแนะแนว คณะวิชาการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512.

สมศรี เพ็ชรยิ้ม. การสร้างแบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง ตัวสะกด มาตราแม่กด
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2520. อัดสำเนา.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2536.

สุชาติ ตั้งทรงสวัสดิ์. การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2533. อัดสำเนา.

สุมาลี โกศลสมบัติ. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อัดสำเนา.

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. วิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. ทฤษฎีการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ, 2528.

สุรีย์ บ้องกัน. การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ
แบบล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.

สุทิววงศ์ พงศ์ไพบูลย์. หลักภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

อดุลย์ ไทรเล็กทิม. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากและทักษะสัมพันธ์ของนักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านซำหวาย จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.

อรพรรณ ภูโยธภาพ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโนนแห่งเลื่อมโทรมคลองเตย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529. อัดสำเนา.

อจรรยา ชีวพันธ์. คู่มือการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2521.

อุบลศรี อุบลสวัสดิ์. การศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยความรู้ความเข้าใจจากหนังสือการ์ตูน
ซึ่งนักเรียนมีส่วนร่วมในการประกอบภาพเองโดยมีการให้ผลย้อนกลับพร้อมทั้งการอธิบาย
และไม่มีการอธิบายกับไม่ให้ผลย้อนกลับ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

Anthony, Bobbie C.M. Mastery Learning : Theory and Prattice. New York :
Holt Rinehart and Winston, 1971.

Austin, Joe Dan. "Do Comments on Mathematics Homework Affect
Student's Achievement?," School Science and Mathematics.
2 : 159 - 164 ; February, 1976.

Bugelski, Bergant Richard. The Psychology of Learning Applied to
Teaching. Indianapolis : Bobbs - Merrill, 1964.

Cardelle, Maria Elawar. "A Factorial Experiment in Teachers'
Written Feedback on Student Homework : Changing Teacher
Behavior a Little Rather Than a lot," The Journal of Educational
Psychology. 77(2) : 162 - 173 ; 1985.

Deese, James and Steward H. Hulse. The Psychology of Learning.
3rd ed. New York : McGraw-Hill, 1967.

Gladene, Robertson. "A Comparison of Meaningful and Non-Meaningful
Content in Computer Assisted Spelling Programs," Research
Center Report. 15 : 66 ; August, 1980.

Kalish, Harry I. From Behavioral Science to Behavioral Modification.
New York : McGraw-Hill, 1981.

Kazdin, Alan E. Behavior Modification in Applied Setting. Homewood,
Illinois : Dorsey Press, 1984.

- Paxman, Diane Leah Ferland. "The Effects of Three Types of Homework Feedback on The Achievement, Attitude, and Homework Practices of Seventh Grade Science. Dissertation Abstracts International. 48(2) : 297A ; August, 1987.
- Pinter, Donna D. "The Effects of an Academic Game on the Spelling Achievement of Third Graders," Dissertation Abstracts International. 2 : 710-A - 711-A; August, 1977.
- Schwartz, Sybil. "A Development Study of Children's Ability to Acquire Knowledge of Spelling Patterns," Dissertation Abstracts International. 12 : 8020-A ; June, 1976.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีการในการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน 2. เพื่อให้ให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ และรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ 3. เพื่อให้ให้นักเรียนทราบประโยชน์ที่จะได้รับในการทบทวนฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย	1. สร้างความคุ้นเคยระหว่างกัน โดยผู้วิจัยติดบัตรชื่อตนเอง และให้นักเรียนจับบัตรชื่อของนักเรียนที่ร่วมการวิจัยได้ชื่อของนักเรียนผู้ใด นักวิจัยชื่อไปติดให้กับนักเรียนผู้นั้น จากนั้นผู้วิจัยแนะนำตนเองให้นักเรียนทุกคนรู้จัก และให้นักเรียนแนะนำตนเองอีกครั้ง 2. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ทราบวัตถุประสงค์ และเจือใจในการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์โดยมีเกณฑ์ดังนี้ 2.1 เมื่อผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ข้อที่หาไม่ถูกผู้วิจัยจะบอกข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำเกี่ยวกับคำตอบที่ถูกต้อง แล้วใส่เครื่องหมายถูกต้องลงในข้อที่ถูก และใส่เครื่องหมายกากบาทลงในข้อที่ผิด พร้อมกับเขียนข้อความที่แสดงความก้าวหน้าของนักเรียนดังนี้ ปรับปรุงหมายถึงได้คะแนนตั้งแต่ ร้อยละ 50 - 59	1. บัตรชื่อนักเรียน 2. บัตรชื่อผู้วิจัย

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			ค่อนข้างดีหมายถึงได้คะแนนตั้งแต่ ร้อยละ 60 - 69 ดี หมายถึงได้คะแนนตั้งแต่ ร้อยละ 70 - 79 ดีมาก หมายถึงได้คะแนนตั้งแต่ ร้อยละ 80 ขึ้นไป โดยผู้วิจัยเขียนข้อความที่แสดงความก้าวหน้าลงในสมุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยและคืนให้นักเรียนในช่วงโมงนั้น 3. ผู้วิจัยและนักเรียนสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย 4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในช่วงระยะเวลาการทดลอง เช่น การตรงต่อเวลาในการฝึก การส่งแบบฝึกหัด เป็นต้น 5. ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่ใช้ทำการทดลอง	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
2	การเขียน สะกดคำ ภาษาไทย โดยเติม อักษรที่เป็น ตัวสะกดใน แม่กดให้ตรง กับคำอ่าน	1. เพื่อให้นักเรียนมี ความสามารถในการ เขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กด ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบ ความก้าวหน้าและข้อ บกพร่องหลังจากทบทวน ฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการ ให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ วิพากษ์ ที่มีต่อความ สามารถในการเขียน สะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้ <u>ชั้นที่ 1 ขั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกด แม่กด พร้อม กับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจก บัตรคำใหม่และบัตรคำอ่านให้ กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียน จับคู่บัตรคำกับคำอ่าน <u>ชั้นที่ 2 ขั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบาย เรื่องตัวสะกด ในแม่กด นอกจากใช้ ค เป็นตัว สะกดแล้วยังใช้พยัญชนะอื่นเป็น ตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ จ ช ฎ ฏ ด ฐ ศ ษ ส 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการ เขียนสะกดคำภาษาไทยให้ นักเรียนคนละ 1 ฉบับ ให้ นักเรียนเติมอักษรของคำที่หายไป ให้ตรงกับคำอ่านใช้ระยะเวลา ในการทบทวนแบบฝึกหัด 20 นาที	1. บัตรคำ ใหม่ 2. บัตรคำ อ่าน 3. พจนานุกรม (ฉบับ นักเรียน) 4. แบบฝึกหัด การเขียน สะกดคำ ภาษาไทย ชุดที่ 1

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
3	การเขียน สะกดคำ ภาษาไทย โดยเติม อักษรที่เป็น ตัวสะกดใน แม่กด ให้ ตรงกับ คำอ่าน	1. เพื่อให้นักเรียนมี ความสามารถในการ เขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กด ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบ ความกำกวมและข้อ บกพร่องหลังจากทบทวนแบบ ฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการ ให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ วิพากษ์ที่มีต่อความ สามารถในการเขียน สะกดคำภาษาไทย	ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบวิพากษ์ ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อ บกพร่อง และวิธีแก้ไขแล้วเขียน ข้อความแสดงความก้าวหน้าของ นักเรียนลงในแบบฝึกหัด ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ <u>ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดแม่กด พร้อม กับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตร คำใหม่และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำ กับคำอ่าน	1. บัตรคำ ใหม่ 2. บัตรคำ อ่าน 3. พจนานุกรม (ฉบับ นักเรียน) 4. แบบฝึกหัด การเขียน สะกดคำ ภาษาไทย ชุดที่ 2

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			<u>ขั้นที่ 2 ขั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กด นอกจากใช้ ค เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ ฎ ฏ ท ติ ตู ตร 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ ให้นักเรียนเดิมอักษรที่หายไปของคำ ให้ตรงกับคำอ่านให้ระยะเวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที <u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไขแล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
4	การเขียน สะกดคำ ภาษาไทย โดยเติม อักษรที่เป็น ตัวสะกดใน แม่กงให้ ตรงกับคำ อ่าน	1. เพื่อให้นักเรียนมี ความสามารถในการ เขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กง ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบ ความก้าวหน้า และข้อ บกพร่องหลังจากทบทวน ฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการ ให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ วิพากษ์ที่มีต่อความ สามารถในการเขียน สะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้ <u>ชั้นที่ 1 ชั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ คำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กง พร้อมกับ ให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตร คำใหม่ และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำ กับคำอ่าน <u>ชั้นที่ 2 ชั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดใน แม่กง นอกจากใช้ น เป็นตัวสะกด แล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกด ได้อีกหลายตัวได้แก่ น ฦ ฦ ล ร ฬ รุ 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียน สะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ ให้นักเรียนเติมอักษรที่ หายไป ของคำให้ตรงกับคำอ่านใช้ ระยะเวลาในการทบทวนฝึกหัด 20 นาที	1. บัตรคำ ใหม่ 2. บัตรคำ อ่าน 3. พจนานุกรม (ฉบับ นักเรียน) 4. แบบฝึกหัด การเขียน สะกดคำ ภาษาไทย ชุดที่ 3

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			<u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ</u> <u>แบบวิพากษ์</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีแก้ไขแล้ว เขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด	
5	การเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยเติมอักษรที่เป็นตัวสะกดในแม่กนให้ตรงกับคำอ่าน	1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กนได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ <u>ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน <u>ขั้นที่ 2 ขั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กน นอกจากใช้ น เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกด	1. บัตรคำใหม่ 2. บัตรคำอ่าน 3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน) 4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 4

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			ได้อีกหลายตัวได้แก่ น ฦ ฎ ร ฬ รุ 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียน สะกดคำภาษาไทยให้นักเรียน คนละ 1 ฉบับ ให้นักเรียนเติม อักษรที่หายไปของคำให้ตรงกับ คำอ่านใช้ระยะเวลาในการทำงานแบบ ฝึกหัด 20 นาที <u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ</u> <u>แบบวิพากษ์</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อ บกพร่องและวิธีแก้ไขแล้วเขียนข้อ ความแสดงความก้าวหน้าของ นักเรียนลงในแบบฝึกหัด	
6	การเขียน สะกดคำ ภาษาไทย โดยเติม อักษรที่เป็น ตัวสะกดใน แม่บทให้ตรง กับคำอ่าน	1. เพื่อให้นักเรียนมี ความสามารถในการ เขียนคำที่มีตัวสะกดแม่บท ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบ ความก้าวหน้าและข้อ บกพร่องหลังจากทำงานแบบ ฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ <u>ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่บท พร้อมกับ ให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่	1. บัตรคำ ใหม่ 2. บัตรคำ อ่าน 3. พจนานุกรม (ฉบับ นักเรียน)

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
		3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย	2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มกลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้ให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน <u>ขั้นที่ 2 ขั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กบ นอกจากใช้ บ เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ ป พ ภ 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ ให้นักเรียนเดิมอักษรที่หายไปของคำให้ตรงกับคำอ่านใช้ระยะเวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที <u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีแก้ไขแล้ว เขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด	4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยชุดที่ 5

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
7	การเขียน สะกดคำ โดยการเติม พยัญชนะต้น ที่เป็นอักษร ควบแท้	1. เพื่อให้นักเรียนมี ความสามารถในการ เขียนคำที่มีพยัญชนะต้น เป็นอักษรควบแท้ได้ ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบ ความก้าวหน้า และข้อ บกพร่องหลังจากทบทวนแบบ ฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการ ให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ วิพากษ์ ที่มีต่อความ สามารถในการเขียน สะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้ <u>ชั้นที่ 1 ชั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบแท้ พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตร คำใหม่ พร้อมแถบประโยคความ หมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับ แถบประโยคความหมาย <u>ชั้นที่ 2 ชั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องพยัญชนะต้นที่ ควบกับ ร ล ว และออกเสียงกล้ำ เป็นเสียงเดียวกัน เรียกว่า อักษรควบแท้ เช่น แกลย จอมปลวก น้ำกรด 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียน สะกดคำภาษาไทยให้นักเรียน คนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติม พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบแท้ ให้ เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มา ใช้ เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที	1. บัตรคำ ใหม่ 2. แถบ ประโยค ความหมาย ของคำใหม่ 3. พจนานุกรม (ฉบับ นักเรียน) 4. แบบฝึกหัด การเขียน สะกดคำ ภาษาไทย ชุดที่ 6

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			<u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ</u> <u>แบบวิพากษ์</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไขแล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด	
8	การเขียนสะกดคำโดยการเติมสระให้เป็นคำตรงกับ ความหมายที่ให้มี	1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่ใช้สระ อะ อา อี อี อี เอ โอ ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทบทวนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ <u>ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่อง สระ อะ, อา, อี, อี , อี, เอ, โอ พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยค ความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยคความหมาย	1. บัตรคำใหม่ 2. แถบประโยคความหมายของคำใหม่ 3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน) 4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 7

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			<u>ขั้นที่ 2 ขั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเติม สระ อะ, อา, อิ, อี, อื, เอ, โอ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่นำมา พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียน สะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติม สระ อะ, อา, อิ, อี, อื, เอ, โอ ให้ เป็นคำตรงกับความหมายที่นำมาใช้ เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที <u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ</u> <u>แบบวิพากษ์</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคล พร้อมทั้งบอกข้อ บกพร่อง และวิธีแก้ไขแล้วเขียน ข้อความแสดงความก้าวหน้า ของ นักเรียนลงในแบบฝึกหัด	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
9	การเขียน สะกดคำ โดยการเติม ตัวสะกดแม่ กต แม่กน และแม่กย ให้เป็นคำ ตรงกับควา หมายที่ให้มี	1. เพื่อให้นักเรียนมี ความสามารถ ในการ เขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กต แม่กน และแม่กย ได้อย่างถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบ ความก้าวหน้า และข้อ บกพร่องหลังจากทำแบบ ฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการ ให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ วิพากษ์ที่มีต่อความ สามารถในการเขียน สะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ <u>ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย และทบทวนตัวสะกดแม่กต แม่กน และแม่กย พร้อมทั้งให้นักเรียน อ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจก บัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยค ความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตร คำกับแถบประโยคความหมาย <u>ขั้นที่ 2 ขั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเติม ตัวสะกดแม่กต แม่กน และแม่กย ให้เป็นคำตรงกับควาหมายที่ ให้มีพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียน สะกดคำภาษาไทยให้นักเรียน คนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียน เติมตัวสะกด แม่กต แม่กน และ แม่กย ให้เป็นคำตรงกับควา หมายที่ให้มีใช้เวลาในการทำ	1. บัตรคำ ใหม่ 2. แถบ ประโยค ความหมาย ของคำใหม่ 3. พจนานุกรม (ฉบับ นักเรียน) 4. แบบฝึกหัด การเขียน สะกดคำ ภาษาไทย ชุดที่ 8

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			แบบฝึกหัด 20 นาที <u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ</u> <u>แบบวิพากษ์</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไขแล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด	
10	การเขียน สะกดคำ โดยการเติม วรรณยุกต์ ให้เป็นคำ ตรงกับความ หมายที่ให้มี	1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้นดังนี้ <u>ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่อง วรรณยุกต์ พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยคความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยคความหมาย	1. บัตรคำใหม่ 2. แถบประโยคความหมายของคำใหม่ 3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน) 4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 9

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			<u>ขั้นที่ 2 ขั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องการเติมวรรณยุกต์ คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูงหรือกลาง จะเขียนรูปวรรณยุกต์ ตรงกับเสียงวรรณยุกต์ แต่ถ้าเป็นอักษรต่ำจะเขียนรูปวรรณยุกต์ ไม่ตรงกับเสียงวรรณยุกต์ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมวรรณยุกต์ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่นำมา ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที <u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ</u> <u>แบบวิพากษ์</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไขแล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
11	การเขียน สะกดคำ โดยการเติม ตัวการันต์ให้ เป็นคำตรง กับความ หมายที่ให้มา	1. เพื่อให้นักเรียนมี ความสามารถในการ เขียนคำที่มีตัวการันต์ ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบ ความก้าวหน้าและข้อ บกพร่องหลังจากการทำ แบบฝึกหัดการเขียน สะกดคำภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการ ให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ วิพากษ์ที่มีต่อความ สามารถในการเขียน สะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้ <u>ชั้นที่ 1 ชั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย ซึ่งเป็นคำที่มีตัวการันต์ พร้อมกับ ให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น กลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจก บัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยค ความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำ กับแถบประโยคความหมาย <u>ชั้นที่ 2 ชั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวการันต์ ซึ่งเป็นตัวอักษรที่ไม่ออกเสียงเนื่อง จากมีไม้ทัณฑฆาตกำกับไว้ อาจเป็น พยัญชนะตัวเดียว พยัญชนะสองตัว หรือมากกว่าก็ได้ พร้อมทั้งยก ตัวอย่างประกอบ 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียน สะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติม ตัวการันต์ให้เป็นคำตรงกับ	1. บัตรคำ ใหม่ 2. แถบ ประโยค ความหมาย ของคำใหม่ 3. พจนานุกรม (ฉบับ นักเรียน) 4. แบบฝึกหัด การเขียน สะกดคำ ภาษาไทย ชุดที่ 10

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
12	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อสรุปผลการทดลองให้นักเรียนเข้าใจถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการทดลอง 2. เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ที่มีต่อการเขียนสะกดคำภาษาไทย 3. เพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ เพื่อสรุปผลการเปลี่ยนแปลงความถูกต้องในการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย	ความหมายที่ให้มา ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที <u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีแก้ไขแล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนรายงานผลของการได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ที่มีต่อการเขียนสะกดคำภาษาไทย 2. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปหลักการเรียน เพื่อให้เกิดความสามารณในการเขียนสะกดคำภาษาไทยและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 3. ให้นักเรียนอภิปรายความคิดเห็น ที่มีต่อรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ในการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย จากนั้นผู้วิจัยสรุปผลการทดลองให้นักเรียนทราบ	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			4. ผู้วิจัยรายงานผลความก้าวหน้าจากการสังเกต การตรวจแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนทราบ แล้วกล่าวขบใจนักเรียนในกลุ่มที่ 1 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและกล่าวปิดการทดลอง	

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 40 นาที

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ครั้งที่ 1

เรื่อง ปฐมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ และรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์
3. เพื่อให้นักเรียนทราบประโยชน์ที่จะได้รับในการทบทวนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

ภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและนักเรียนสร้างความคุ้นเคยระหว่างกัน โดยผู้วิจัยติดบัตรชื่อตนเอง และให้นักเรียนจับบัตรชื่อของนักเรียนที่ร่วมการวิจัย ได้ชื่อของนักเรียนผู้ใดจับบัตรชื่อไปคิดให้กับนักเรียนผู้นั้น จากนั้นผู้วิจัยแนะนำตนเองให้นักเรียนทุกคนรู้จัก และให้นักเรียนแนะนำตนเองอีกครั้ง
2. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และเงื่อนไขการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ โดยมีเกณฑ์ ดังนี้
 - 2.1 เมื่อผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยข้อที่ทำไม่ถูกผู้วิจัยจะบอกข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำเกี่ยวกับคำตอบที่ถูกต้อง แล้วใส่เครื่องหมายถูกลงในข้อที่ถูก และใส่เครื่องหมายกากบาทลงในข้อที่ผิด พร้อมกับเขียนข้อความที่แสดงความก้าวหน้าของนักเรียน ดังนี้

ปรับปรุง	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 50 - 59
ค่อนข้างดี	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 - 69
ดี	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 70 - 79
ดีมาก	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

โดยผู้วิจัยเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าลงในแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย และคืนให้นักเรียนในชั่วโมงนั้น

3. ผู้วิจัย และนักเรียนสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
4. ผู้วิจัย และนักเรียนร่วมกันวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในช่วงระยะเวลาการทดลอง เช่น การตรงต่อเวลาในการฝึก การส่งแบบฝึกหัด เป็นต้น
5. ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่ใช้ทำการทดลอง

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรชื่อนักเรียน
2. บัตรชื่อผู้วิจัย

การประเมินผล

สังเกตความสนใจ และความตั้งใจ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ครั้งที่ 2

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยเติมอักษรที่เป็นตัวสะกดในแม่กด ให้ตรงกับคำอ่าน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กดได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียน

สะกดคำภาษาไทย

3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กด พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กด นอกจากใช้ ค เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ จ ช ฎ ฏ ด ฐ ศ ษ ส
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ ให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปของคำให้ตรงกับคำอ่าน

ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีแก้ไข แล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ สารพัด ตลาดนัด ภูตผี มรุธส รัชยา พิศวาส อธิษฐาน
อังกฤษ เครื่องปรับอากาศ สวัสดิ์ ตรัส กฎหมาย อัยยาศัย ปฏิเสธ อัจฉาสัย
มัชฌิมา ะเห็จ มัจฉา สรรวจ ดุจ
2. บัตรคำอ่าน
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 1

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียน
สะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ครั้งที่ 3

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยเติมอักษรที่เป็นตัวสะกดในแม่กด ให้ตรงกับคำอ่าน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กดได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียน

สะกดคำภาษาไทย

3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กด พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กด นอกจากใช้ ด เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ ฎ ถ ท ดิ ตุ ตร
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปของคำให้ตรงกับคำอ่าน

ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีแก้ไข แล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ ประณีต บรรพต อนุญาติ ผลผลิต พิมาด อัดโนมัติ ราชสมบัติ
อุตสาหะ เหตุผล วิจิตร บัตร ยุรยาตร ทอดพระเนตร ฤทธา ประเภท พระเวท
บริษัท ขนบท สนิท บทศรี
2. บัตรคำอ่าน
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียน
สะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ครั้งที่ 4

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยเติมอักษรที่เป็นตัวสะกดในแม่กน ให้ตรงกับคำอ่าน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กนได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กน นอกจากใช้ น เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ น ญ ล ร ฟ รุ
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปของคำให้ตรงกับคำอ่าน

ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีแก้ไข แล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ เครื่องเรือน แลกเวร อนาคต ทินกร การศึกษา แก่นสาร
ลาธาร ธารน้ำ เครื่องจักรกล บริการ คชสาร สมุนไพร ทันสมัย บรรณาการ
เมืองมอญ นวลละออง ผสมผสาน มาร พระเมรุ สารเคมี
2. บัตรคำอ่าน
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 3

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ครั้งที่ 5

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยเติมอักษรที่เป็นตัวสะกดในแม่กน ให้ตรงกับคำอ่าน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กนได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทบทวนแบบฝึกหัดการเขียน

สะกดคำภาษาไทย

3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กน พร้อมทั้งให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กน นอกจากใช้ น เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ น ญ ล ร ฟ รุ
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปของคำให้ตรงกับคำอ่าน

ใช้เวลาในการทำงานแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ผู้วิจัยตรวจสอบแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีแก้ไข แล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ มนต์ร์ พระอินทร์ วิมาน พัน ชลเนตร หลักการ สรรเสริญ เพ็ญ ขวัญตา เทวัญ สันบุญ อารัญ เป็ดบุญชี ยากเข็ญ พนาวัน คุณสมบัติ บัณฑิต อุดมภูมิ ชาวญี่ปุ่น หมุนเวียน
2. บัตรคำอ่าน
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 4

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทบทวนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทบทวนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ครั้งที่ 6

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยเติมอักษรที่เป็นตัวสะกดในแม่กบ ให้ตรงกับคำอ่าน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กบได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทบทวนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กบ พร้อมทั้งให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กบ นอกจากใช้ บ เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ ป พ ภ
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปของคำให้ตรงกับคำอ่าน

ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีแก้ไข แล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ จอบ กะพับ คานหาบ พ้าแลบ เสพย์ติด แกลบ ตู้อบ สัปดาห์
ชอบธรรม ปรับปรุง พิกพ สอนถาม พลบคำ จับเจี้ยว ผักตบชวา ประสิทธิภาพ สมคบ
ทรัพย์สิน ประสพการณ์ สรรพสินค้า
2. บัตรคำอ่าน
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 5

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทบทวนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทบทวนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ครั้งที่ 7

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยการเติมพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบแท้ ให้เป็นคำตรงกับ
ความหมายที่ให้มี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบแท้ได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียน
สะกดคำภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียน
สะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องพยัญชนะต้น
ที่เป็นอักษรควบแท้ พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแถบ
ประโยคความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยค
ความหมาย

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องพยัญชนะต้นที่ควบกับ ร ล ว และออกเสียงกล้ำเป็นเสียงเดียวกัน
เรียกว่า อักษรควบแท้ เช่น แกลบ จอมปลวก น้ำกรด
 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้
นักเรียนเติมพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบแท้ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มี
- ใช้เวลาในการทำงานแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีแก้ไข แล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ แกลบ ทุกข์ตรม จอมปลวก กระต้อม ประนีประนอม
กล่อมเกลี้ยง เปลือก เครื่องคิด ตระบอง ตรวจตรา น้ำกรด ถังกรอง ปลดเปลื้อง
โคลน ปรารธนา กระบวย คู่ครอง ตรึกตรา แกร่ง เครื่องคิดเลข
2. แถบประโยคความหมายของคำใหม่
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 6

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ครั้งที่ 8

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยการเติมสระให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีมา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่ใช้สระ อะ อา อิ อี อื เอ โอ ได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องสระ อะ, อา, อิ, อี, อื, เอ, โอ พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยคความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยคความหมาย

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเติม สระ อะ, อา, อิ, อี, อื, เอ, โอ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีมาพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมสระ อะ, อา, อิ, อี, อื, เอ, โอ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีมา
ใช้เวลาในการทำงานแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข แล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ ไสยา รัศมี บุรพา เพาะ เกศี คนโท ทะยาน ลักษณะ
ไอ้อดด สตรี เพกา ท้าวติง พิธิ ชิดเชียว ลุดลาด ระเบียบระยับ ถมึงทิง โยธา
โสกี ขำระ
2. แผนประกอบความหมายของคำใหม่
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 7

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียน
สะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ครั้งที่ 9

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยการเติมตัวสะกดแม่กด แม่กน และแม่กบ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กด แม่กน และแม่กบ ได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทานแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย และทบทวนตัวสะกดแม่กด แม่กน และแม่กบ พร้อมทั้งให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยคความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยคความหมาย

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเติมตัวสะกดแม่กด แม่กน และแม่กบ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมตัวสะกดแม่กกด แม่กน และแม่กง ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่นำมา

ใช้เวลาในการทำงานแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข แล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ กิจกรรม สาธิต มารยาท ประสูติ บทความ ยศ สัจจา พิโรธ จิตบาท เกษตร อาทร รามัญ บุญญาธิการ ทักษิณ อุดร อพยพ คุณภาพ สัปดาห์ ภพ ขุปเปอร์มาร์เก็ต
2. แถบประโยคความหมายของคำใหม่
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 8

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ครั้งที่ 10

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยการเติมวรรณยุกต์ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีมา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียน

สะกดคำภาษาไทย

3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียน

สะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องวรรณยุกต์ พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่

2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยคความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยคความหมาย

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องการเติมวรรณยุกต์คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูงหรือกลางจะเขียนรูปวรรณยุกต์ตรงกับเสียงวรรณยุกต์ แต่ถ้าเป็นอักษรต่ำจะเขียนรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงกับเสียงวรรณยุกต์ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมวรรณยุกต์ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีมา

ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข แล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ บั้น บากัน แก๊ส ตั้งเคิม เปรี๊ยว รัน พื้นฐาน แห้งแล้ง โนม้ เชื้อม้น แยกย้าย สะพรั่ง วีแวน เพ็ญพูน มั่นคง ชุ่นชัน ลิ่นเปลือง ถ่องแท้ แน่วแน่ น้ำฟ้าเจ้า
2. แถบประโยคความหมายของคำใหม่
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 9

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ครั้งที่ 11

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยการเติมตัวการันต์ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีมา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวการันต์ได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย ซึ่งเป็นคำที่มีตัวการันต์ พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยคความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยคความหมาย

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวการันต์ซึ่งเป็นตัวอักษรที่ไม่ออกเสียง เนื่องจากมีไม่หมดหมดกำกับไว้ อาจเป็นพยัญชนะตัวเดียวพยัญชนะสองตัว หรือมากกว่าก็ได้ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมตัวการันต์ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีมา

ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข แล้วเขียนข้อความแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ กฎเกณฑ์ ไพรศณฑ์ พระโขนง ราชสีห์ สายัณห์ ศาสน์ ไทรทัศน์ พระราชสาส์น เครื่องยนต์ ลิฟต์ ทินเนอร์ พงศ์เฝ้า วงศ์ตระกูล อานิสต์ อนุรักษ์ ทศนศิลป์ จาบัลย์ มหัทธรรย์ รื่นรมย์ ปฐมกษัตริย์
2. แถบประโยคความหมายของคำใหม่
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 10

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

ครั้งที่ 12

เรื่อง บัณฑิตนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสรุปผลการทดลองให้นักเรียนเข้าใจถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการทดลอง
2. เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบ ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ที่มีต่อการเขียนสะกดคำภาษาไทย
3. เพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ เพื่อสรุปผลการเปลี่ยนแปลงความถูกต้องในการทำงานแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนรายงานผลของการได้รับข้อมูลย้อนกลับ แบบวิพากษ์ที่มีต่อการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปหลักการเรียนเพื่อให้เกิดความสามารถ ในการเขียนสะกดคำภาษาไทย และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
3. ให้นักเรียนอภิปรายความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ในการทำงานแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย จากนั้นผู้วิจัยสรุปผลการทดลองให้นักเรียนทราบ
4. ผู้วิจัยรายงานผลความก้าวหน้าจากการสังเกต การตรวจแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนทราบ แล้วกล่าวขอมใจนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการทดลอง และกล่าวปิดการทดลอง

การประเมินผล

สังเกตความสนใจ และความตั้งใจ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน 2. เพื่อให้ให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ และรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน 3. เพื่อให้ให้นักเรียนทราบประโยชน์ที่จะได้รับในการทำงานแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย	1. สร้างความคุ้นเคยระหว่างกันโดยผู้วิจัยติดบัตรชื่อตนเอง และให้นักเรียนจับบัตรชื่อของนักเรียนที่ร่วมการวิจัยได้ชื่อของนักเรียนผู้ใด นำบัตรชื่อไปติดให้กับนักเรียนผู้นั้น จากนั้นผู้วิจัยแนะนำตนเองให้นักเรียนทุกคนรู้จัก และให้นักเรียนแนะนำตนเองอีกครั้ง 2. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 ทราบวัตถุประสงค์ และเจตนาในการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน โดยมีเกณฑ์ดังนี้ 2.1 เมื่อผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ข้อที่ทำไม่ถูกผู้วิจัยจะบอกข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำเกี่ยวกับคำตอบที่ถูกต้อง แล้วใส่เครื่องหมายกากบาทลงในข้อที่ผิด พร้อมกับให้คะแนนเป็นสื่อแสดงระดับความถูกต้องแล้วรวมคะแนนบอกถึงระดับความสามารถของการทำแบบฝึกหัด	1. บัตรชื่อนักเรียน 2. บัตรชื่อผู้วิจัย

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			การเขียนสะกดคำ และคั่นสมุด แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำให้นักเรียนในชั่วโมงนั้น 3. ผู้วิจัยและนักเรียนสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย 4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในช่วงระยะเวลาการทดลอง เช่น การตรงต่อเวลาในการฝึก การส่งแบบฝึกหัด เป็นต้น 5. ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่ใช้ทำการทดลอง	
2	การเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยเติมอักษรที่เป็นตัวสะกดในแม่กดให้ตรงกับคำอ่าน	1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กดได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ <u>ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกด แม่กด พร้อมให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่และบัตรคำอ่านให้	1. บัตรคำใหม่ 2. บัตรคำอ่าน 3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน) 4. แบบฝึกหัดการเขียน

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
		3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย	กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน <u>ขั้นที่ 2 ขั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบาย เรื่องตัวสะกดในแม่กด นอกจากใช้ ค เป็นตัวสะกดแล้วยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ จ ช ฎ ฏ ต ฐ ศ ษ ส 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่านให้ระยะเวลาในการทบทวนฝึกหัด 20 นาที <u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไขแล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูก พร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิดจะทาเครื่องหมายกากบาทพร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด	สะกดคำภาษาไทยชุดที่ 1

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
3	การเขียน สะกดคำ ภาษาไทย โดยเติม อักษรที่เป็น ตัวสะกดใน แม่กด ให้ ตรงกับ คำอ่าน	1. เพื่อให้นักเรียนมี ความสามารถในการ เขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กด ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบ ความก้าวหน้า และข้อ บกพร่องหลังจากทบทวน ฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการ ให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้ คะแนนที่มีต่อความ สามารถในการเขียน สะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้ <u>ชั้นที่ 1 ชั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดแม่กด พร้อม กับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตร คำใหม่และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำ กับคำอ่าน <u>ชั้นที่ 2 ชั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดใน แม่กด นอกจากใช้ ด เป็นตัวสะกด แล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกด ได้อีกหลายตัว ได้แก่ ถ ท ติ ตู ตร 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียน สะกดคำภาษาไทย ให้นักเรียน คนละ 1 ฉบับ ให้นักเรียนเติม อักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่าน ใช้ระยะเวลาในการทบทวนฝึกหัด 20 นาที	1. บัตรคำ ใหม่ 2. บัตรคำ อ่าน 3. พจนานุกรม (ฉบับ นักเรียน) 4. แบบฝึกหัด การเขียน สะกดคำภาษา ไทยชุดที่ 2

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบให้คะแนน ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไขแล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกพร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิดจะทาเครื่องหมายกากบาท พร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด	
4	การเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยเติมอักษรที่เป็นตัวสะกดในแม่กนให้ตรงกับคำอ่าน	1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กนได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทบทวนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้นดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มกลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน	1. บัตรคำใหม่ 2. บัตรคำอ่าน 3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน) 4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยชุดที่ 3

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
		3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย	<u>ขั้นที่ 2 ขั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กน นอกจากใช้ น เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัวได้แก่ น ญ ล ร ฬ รุ 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่านให้ระยยะเวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที <u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีแก้ไขแล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกต้อง พร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิดจะทำเครื่องหมายกากบาทพร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
5	การเขียน สะกดคำ ภาษาไทย โดยเติม อักษรที่เป็น ตัวสะกดใน แม่กนให้ตรงกับคำอ่าน	1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กนได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทบทวนฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการให้คะแนนที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ <u>ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กน พร้อมทั้งให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน <u>ขั้นที่ 2 ขั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กน นอกจากใช้ น เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัวได้แก่ น ญ ล ร ฟ รุ 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ ให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปของคำให้ตรงกับคำอ่านใช้ระยะเวลาในการทำงานแบบฝึกหัด 20 นาที	1. บัตรคำใหม่ 2. บัตรคำอ่าน 3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน) 4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 4

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			<u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ</u> <u>แบบให้คะแนน</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไขแล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกพร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิด จะทำเครื่องหมายกากบาทพร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด	
6	การเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยเติมอักษรที่เป็นตัวสะกดในแม่บทให้ตรงกับคำอ่าน	1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่บทได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนที่มีต่อความ	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้นดังนี้ <u>ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่บท พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน	1. บัตรคำใหม่ 2. บัตรคำอ่าน 3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน) 4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 5

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
		สามารถในการเขียน สะกดคำภาษาไทย	<u>ขั้นที่ 2 ขั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดใน แม่กบ นอกจากใช้ บ เป็นตัว สะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็น ตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ ป พ ภ 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียน สะกดคำภาษาไทยให้นักเรียน คนละ 1 ฉบับ ให้นักเรียนเดิม อักษรที่หายไปของคำให้ตรงกับ คำอ่าน ใช้เวลาในการทำแบบ ฝึกหัด 20 นาที <u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ</u> <u>แบบให้คะแนน</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคล พร้อมทั้งบอกข้อ บกพร่อง และวิธีแก้ไขแล้วใส่ เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูก พร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิดจะทำเครื่องหมาย กากบาท พร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
7	การเขียน สะกดคำ โดยการเติม พยัญชนะต้น ที่เป็นอักษร ควบแท้	1. เพื่อให้นักเรียนมี ความสามารถในการ เขียนคำที่มีพยัญชนะต้น เป็นอักษรควบแท้ ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบ ความก้าวหน้า และข้อ บกพร่องหลังจากทำแบบ ฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการ ให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ ให้คะแนน ที่มีต่อความ สามารถในการเขียน สะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้ <u>ชั้นที่ 1 ชั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบแท้ พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตร คำใหม่ พร้อมแบบประโยคความ หมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้ นักเรียนจับคู่บัตรคำกับ แบบประโยคความหมาย <u>ชั้นที่ 2 ชั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องพยัญชนะต้นที่ ควบกับ ร ล ว และออกเสียงกล้ำ เป็นเสียงเดียวกัน เรียกว่า อักษรควบแท้ เช่น แกลบ จอมปลวก น้ำกรด 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียน สะกดคำภาษาไทยให้นักเรียน คนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติม พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบแท้ ให้ เป็นคำตรงกับความหมายที่นำมาใช้ เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที	1. บัตรคำ ใหม่ 2. แถบ ประโยค ความหมาย ของคำใหม่ 3. พจนานุกรม (ฉบับ นักเรียน) 4. แบบฝึกหัด การเขียน สะกดคำ ภาษาไทย ชุดที่ 6

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบให้คะแนน ผู้วิจัยตรวจสอบแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไขแล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูก พร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิด จะทำเครื่องหมายกากบาทพร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด	
8	การเขียนสะกดคำ โดยการเติมสระให้เป็นคำตรงกับ ความหมายที่ให้มี	1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่ใช้สระ อะ อา อี อื อื เอ โอ ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อความสามารถในการเขียน	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่อง สระ อะ, อา, อี, อื, อี, เอ, โอ พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยค ความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้ นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยคความหมาย	1. บัตรคำใหม่ 2. แถบประโยค ความหมายของคำใหม่ 3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน) 4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 7

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
		สะกดคำภาษาไทย	<u>ขั้นที่ 2 ขั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเติม สระ อะ อา อี อี อี เอ โอ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มา พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียน สะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติม สระ อะ อา อี อี อี เอ โอ ให้ เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มาใช้ เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที <u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ</u> <u>แบบให้คะแนน</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคล พร้อมทั้งบอกข้อ บกพร่อง และวิธีแก้ไขแล้วใส่ เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกพร้อม ทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับ ข้อผิด จะทำเครื่องหมายกากบาท พร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวม คะแนนลงในแบบฝึกหัด	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
9	การเขียน สะกดคำ โดยการเติม ตัวสะกดแม่ กกด แม่กน และแม่กง ให้เป็นคำ ตรงกับความ หมายที่ให้มี	1. เพื่อให้นักเรียนมี ความสามารถ ในการ เขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กกด แม่กน และแม่กง ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบ ความก้าวหน้า และข้อ บกพร่องหลังจากทบทวน ฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการ ให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ ให้คะแนน ที่มีต่อความ สามารถในการเขียน สะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้ <u>ชั้นที่ 1 ขั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทยและทบทวนตัวสะกดแม่กกด แม่กน และแม่กง พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มกลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยคความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยคความหมาย <u>ชั้นที่ 2 ขั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเติมตัวสะกดแม่กกด แม่กน และแม่กงให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มี พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมตัวสะกด แม่กกด แม่กน และแม่กง ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีใช้เวลาในการทำ	1. บัตรคำใหม่ 2. แถบประโยคความหมายของคำใหม่ 3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน) 4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยชุดที่ 8

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			แบบฝึกหัด 20 นาที <u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ</u> <u>แบบให้คะแนน</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไขแล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูก พร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิด จะทำเครื่องหมายกากบาท พร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด	
10	การเขียนสะกดคำ โดยการเติมวรรณยุกต์ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มา	1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อความสามารถในการเขียน	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้นดังนี้ <u>ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่อง วรรณยุกต์ พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยคความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยคความหมาย	1. บัตรคำใหม่ 2. แถบประโยคความหมายของคำใหม่ 3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน) 4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยชุดที่ 9

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
		สะกดคำภาษาไทย	<u>ขั้นที่ 2 ขั้นสอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องการเติมวรรณยุกต์ คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูงหรือกลาง จะเขียนรูปวรรณยุกต์ ตรงกับเสียงวรรณยุกต์ แต่ถ้าเป็นอักษรต่ำจะเขียนรูปวรรณยุกต์ ไม่ตรงกับเสียงวรรณยุกต์ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมวรรณยุกต์ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีมา ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที <u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ</u> <u>แบบให้คะแนน</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไขแล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูก พร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิด จะทำเครื่องหมายกากบาทพร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
11	การเขียน สะกดคำ โดยการเติม ตัวการันต์ให้ เป็นคำตรง กับความ หมายที่ให้มา	1. เพื่อให้นักเรียนมี ความสามารถในการ เขียนคำที่มีตัวการันต์ ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบ ความก้าวหน้าและข้อ บกพร่องหลังจากการทำ แบบฝึกหัดการเขียน สะกดคำภาษาไทย 3. เพื่อศึกษาผลของการ ให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ ให้คะแนน ที่มีต่อความ สามารถในการเขียน สะกดคำภาษาไทย	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้ <u>ชั้นที่ 1 ขัณฑ์</u> 1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทยซึ่งเป็นคำที่มีตัวการันต์ พร้อมให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยคความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้ นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยคความหมาย <u>ชั้นที่ 2 ขัณฑ์สอน</u> 1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวการันต์ซึ่งเป็นตัวอักษรที่ไม่ออกเสียงเนื่องจากมีไม่พ้องพยางค์กับไว้ อาจเป็นพยัญชนะตัวเดียว พยัญชนะสองตัวหรือมากกว่าก็ได้ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ 2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมตัวการันต์ให้เป็นคำตรงกับ	1. บัตรคำใหม่ 2. แถบประโยค ความหมายของคำใหม่ 3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน) 4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยชุดที่ 10

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
12	ปัจจัยนิเทศ	1. เพื่อสรุปผลการทดลองให้นักเรียนเข้าใจถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการทดลอง 2. เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อการเขียนสะกดคำภาษาไทย 3. เพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ เพื่อสรุป	ความหมายที่ให้มา ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที <u>ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน</u> ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนเป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีแก้ไขแล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูก พร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิด จะทำเครื่องหมายกากบาทพร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนรายงานผลของการได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนที่มีต่อการเขียนสะกดคำภาษาไทย 2. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปหลักการเรียน เพื่อให้เกิดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 3. ให้นักเรียนอภิปรายความคิดเห็น ที่มีต่อรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนใน	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
		ผลการเปลี่ยนแปลง ความถูกต้องในการทำ แบบฝึกหัดการเขียนสะกด คำภาษาไทย	การทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกด คำภาษาไทย จากนั้นผู้วิจัยสรุปผล การทดลองให้นักเรียนทราบ 4. ผู้วิจัยรายงานผลความก้าวหน้า จากการสังเกต การตรวจแบบฝึก หัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้ นักเรียนทราบ แล้วกล่าวขอใจ นักเรียนในกลุ่มที่ 2 ที่ให้ความ ร่วมมือในการทดลองและกล่าวปิด การทดลอง	

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 40 นาที

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ครั้งที่ 1

เรื่อง ประเมินผล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดี ระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ และรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน
3. เพื่อให้นักเรียนทราบประโยชน์ที่จะได้รับในการทำแบบฝึกหัดการ เขียนสะกดคำ

ภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและนักเรียนสร้างความคุ้นเคยระหว่างกัน โดยผู้วิจัยติดบัตรชื่อตนเอง และให้นักเรียนจับบัตรชื่อของนักเรียนที่ร่วมการวิจัย ได้ชื่อของนักเรียนผู้ใดนำบัตรชื่อไปติดให้กับนักเรียนผู้นั้น จากนั้นผู้วิจัยแนะนำตนเองให้นักเรียนทุกคนรู้จัก และให้นักเรียนแนะนำตนเองอีกครั้ง
2. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และเงื่อนไขในการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน โดยมีเกณฑ์ ดังนี้
 - 2.1 เมื่อผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยข้อที่ทำไม่ถูก ผู้วิจัยจะบอกข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำเกี่ยวกับคำตอบที่ถูกต้อง แล้วใส่เครื่องหมายถูกลงในข้อที่ถูก และใส่เครื่องหมายกากบาทลงในข้อที่ผิด พร้อมทั้งให้คะแนนเป็นสื่อแสดงระดับความถูกต้อง แล้วรวมคะแนนบอกถึงระดับความสามารถของการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย และคืนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนในชั่วโมงนั้น
3. ผู้วิจัย และนักเรียนสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับประโยชน์ ที่ได้รับจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

4. ผู้วิจัย และนักเรียนร่วมกันวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในช่วงระยะเวลาการทดลอง เช่น การตรงต่อเวลาในการฝึก การส่งแบบฝึกหัด เป็นต้น
5. ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่ใช้ทำการทดลอง

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรชื่อนักเรียน
2. บัตรชื่อผู้วิจัย

การประเมินผล

สังเกตความสนใจ และความตั้งใจ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ครั้งที่ 2

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยเติมอักษรที่เป็นตัวสะกดในแม่กด ให้ตรงกับคำอ่าน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กดได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียน

สะกดคำภาษาไทย

3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อความสามารถใน

การเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กด พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กด นอกจากใช้ ค เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ จ ช ฎ ฏ ต ฐ ศ ษ ส
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ ให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปของคำให้ตรงกับคำอ่าน

ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข แล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกพร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิดจะทำเครื่องหมายกากบาท พร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ สารพัด ตลาดนัด ภูตผี มรุธส รัชยา พิศวาส อธิษฐาน
อังกฤษ เครื่องปรับอากาศ สวัสดิ์ ตรีส กุณหมาย อัยยาศัย ปฏิเสธ อัยยาศัย
มัธยมยาม ระเห็จ มัจฉา สิวรวจ ดุจ
2. บัตรคำอ่าน
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 1

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ครั้งที่ 3

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยเติมอักษรที่เป็นตัวสะกดในแม่กด ให้ตรงกับคำอ่าน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กดได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กด พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กด นอกจากใช้ ด เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ ญ ถ ท ดิ ตุ ตร
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปของคำให้ตรงกับคำอ่าน

ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีแก้ไข แล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกต้องพร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิดจะทาเครื่องหมายกากบาท พร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ ประณีต บรรพต อนุญาติ ผลผลิต หิมาต อัฒโนวัติ ราชสมบัติ
อุตสาหะ เหตุผล วิจิตร บัทร ยรยาตร ทอดพระเนตร ฤทธา ประเภท พระเวท
บริษัท ชนบท สันติ บทศรี
2. บัตรคำอ่าน
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยชุดที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการทำงานแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. คุ้ระดับความก้าวหน้าจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ครั้งที่ 4

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยเติมอักษรที่เป็นตัวสะกดในแม่กน ให้ตรงกับคำอ่าน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เด็กเรียนมีความสามารถในการ เขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กนได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้เด็กเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียน

สะกดคำภาษาไทย

3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กน พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กน นอกจากใช้ น เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ น ญ ล ร ฟ รุ
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปของคำให้ตรงกับคำอ่าน

ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข แล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกต้องพร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิดจะทำเครื่องหมายกากบาท พร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ เครื่องเรือน แลกเวร อนาคต ทินกร การศึกษา แก่นสาร
ลาธาร ธารน้ำ เครื่องจักรกล บริการ คชสาร สุนไพโร ทนสมัย บรรณาการ
เมืองมอญ นวลละออง ผสมผสาน มาร พระเมรุ สารเคมี
2. บัตรคำอ่าน
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยชุดที่ 3

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ครั้งที่ 5

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยเติมอักษรที่เป็นตัวสะกดในแม่กน ให้ตรงกับคำอ่าน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กนได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียน

สะกดคำภาษาไทย

3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อความสามารถใน

การเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กน พร้อมทั้งให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กน นอกจากใช้ น เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ น ฦ ฦ ฦ ร ฬ รุ
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปของคำให้ตรงกับคำอ่าน

ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข แล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกต้องพร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิดจะทำเครื่องหมายกากบาท พร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ มนตร์ พระอินทร์ วิมาน พัน ชลเนตร หลักการ สรรเสริญ
เพ็ญ ขวัญดา เทวัญ สันบุญ อารัญ เป็ดบุญชี ยากเข็ญ พนาวัน คุณสมบัติ บัณฑิต
อุดมภูมิ ชาวญี่ปุ่น หมุนเวียน
2. บัตรคำอ่าน
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยชุดที่ 4

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ครั้งที่ 6

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยเติมอักษรที่เป็นตัวสะกดในแม่กบ ให้ตรงกับคำอ่าน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กบได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียน

สะกดคำภาษาไทย

3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดแม่กบ พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ และบัตรคำอ่านให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับคำอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวสะกดในแม่กบ นอกจากใช้ บ เป็นตัวสะกดแล้ว ยังใช้พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดได้อีกหลายตัว ได้แก่ ป พ ภ
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปของคำให้ตรงกับคำอ่าน

ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข แล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกต้องพร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิดจะทำเครื่องหมายกากบาท พร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ จอบ กะชับ คานหาบ ฟ้าแลบ เสพย์ติด แกลบ ตู้บ สับดาห์
ชอบธรรม ปรับปรุง พิกพ สอบถาม พลบคำ จับเจี้ยว ผักตบชวา ประสิทธิภาพ สมคบ
ทรัพย์สิน ประสพการณ์ สรรพสินค้า
2. บัตรคำอ่าน
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยชุดที่ 5

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทบทวนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทบทวนแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ครั้งที่ 7

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยการเติมพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบแท้ ให้เป็นคำตรงกับ ความหมายที่ให้มีา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักเรียนมีความสามารถในการ เขียนคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบแท้ ได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้ นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียน สะกดคำภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบแท้ พร้อมทั้งให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยคความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยคความหมาย

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องพยัญชนะต้นที่ควบกับ ร ล ว และออกเสียงกล้ำเป็นเสียงเดียวกัน เรียกว่า อักษรควบแท้ เช่น แกลบ จอมลวก น้ากรด
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบแท้ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีา

ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข แล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกต้องพร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิดจะทำเครื่องหมายกากบาท พร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ แกลบ ทุกข์ตรม จอมปลวก กระตอม ประนีประนอม
กล่อมเกลี้ยง เปลือก เครื่องคิด ครอบงำ ตรวจตรา น้ำกรด กลั่นกรอง ปลดปล่อย
โคลน ปราบปราม กระบวย คู่ครอง ตรึงตรา แกร่ง เครื่องคิดเลข
2. แผนประโยคความหมายของคำใหม่
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยชุดที่ 6

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ครั้งที่ 8

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยการเติมสระให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่ใช้สระ อะ อา อิ อี อึ เอ โอ ได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องสระ อะ, อา, อิ, อี, อึ, เอ, โอ พร้อมทั้งให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยคความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยคความหมาย

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเติม สระ อะ, อา, อิ, อี, อึ, เอ, โอ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมสระ อะ, อา, อิ, อี, อึ, เอ, โอ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มี
ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข แล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกต้องพร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิดจะทำเครื่องหมายกากบาท พร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ ไสยา รัศมี บุรพา เขะ เกศี คนโท ทะยาน ลักษณะ
ไอ้อด สตรี เพกา ท้าวติง พิธิ ชิตเชียว จูตจาด ระเบียบระยับ ฌึงทึง โยธา
โสกี ชาระ
2. แถบประโยคความหมายของคำใหม่
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยชุดที่ 7

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียน
สะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ครั้งที่ 9

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยการเติมตัวสะกดแม่กด แม่กน และแม่กบ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีมา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เด็กเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกด แม่กด แม่กน และแม่กบ ได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้เด็กเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย และทบทวนตัวสะกดแม่กด แม่กน และแม่กบ พร้อมทั้งให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแบบประโยคความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยคความหมาย

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเติมตัวสะกดแม่กด แม่กน และแม่กบ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีมาพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมตัวสะกดแม่กด แม่กน และแม่กง ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่นำมา

ใช้เวลาในการทำงานแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข แล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกต้องพร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิดจะทำเครื่องหมายกากบาท พร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ กิจกรรม สารคดี มารยาท ประสุมิ บทความ ยศ สัจจา พิโรธ จิตบาท เกษตร อาหาร รามัญ บุญญธิการ ทักษิณ อุดร อพยพ คุณภาพ สืบดาห์ ภพ ชุปเปอร์มาร์เก็ต
2. แถบประโยคความหมายของคำใหม่
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยชุดที่ 8

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ครั้งที่ 10

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยการเติมวรรณยุกต์ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีมา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียน

สะกดคำภาษาไทย

3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อความสามารถใน

การเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย เรื่องวรรณยุกต์ พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่

2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแถบประโยคความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแถบประโยคความหมาย

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องการเติมวรรณยุกต์ คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูงหรือกลางจะเขียนรูปวรรณยุกต์ตรงกับเสียงวรรณยุกต์ แต่ถ้าเป็นอักษรต่ำจะเขียนรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงกับเสียงวรรณยุกต์ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ

2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมวรรณยุกต์ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มีมา

ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข แล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกพร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิดจะทำเครื่องหมายกากบาท พร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ บั้น บากัน แก๊ส ดังเคิม เปรี๊ยว รั้น พื้นฐาน แห้งแล้ง โน้ม เชื้อม่น แยกย้าย สะพรั่ง วีแวว เพ็งพูน มั่นคง ชุ่นซ้น สิ้นเปลือง ถ่องแท้ นั่วแน่ น้ำซ้เจ้า
2. แถบประโยคความหมายของคำใหม่
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชุดที่ 9

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ครั้งที่ 11

เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยการเติมตัวการันต์ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวการันต์ได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า และชื่อบทหรือหลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียน

สะกดคำภาษาไทย

3. เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อความสามารถใน

การเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำใหม่ในแบบเรียนภาษาไทย ซึ่งเป็นคำที่มีตัวการันต์ พร้อมกับให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 คน แล้วผู้วิจัยแจกบัตรคำใหม่ พร้อมแบบประโยคความหมายของคำใหม่ให้กลุ่มละ 3 ชุด เพื่อให้นักเรียนจับคู่บัตรคำกับแบบประโยคความหมาย

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ผู้วิจัยอธิบายเรื่องตัวการันต์ซึ่งเป็นตัวอักษรที่ไม่ออกเสียง เนื่องจากมีไม่ทั้งหมดกำกับไว้ อาจเป็นพยัญชนะตัวเดียวพยัญชนะสองตัว หรือมากกว่าก็ได้ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยให้นักเรียนเติมตัวการันต์ ให้เป็นคำตรงกับความหมายที่ให้มี

ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 20 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียน เป็นรายบุคคลพร้อมทั้งบอกข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข แล้วใส่เครื่องหมายถูกสำหรับข้อที่ถูกต้องพร้อมทั้งให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อผิดจะทำเครื่องหมายกากบาท พร้อมทั้งให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนลงในแบบฝึกหัด

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ กฏเกณฑ์ ไพรสน์ พระโอรส ราชสีห์ สายัณห์ ศาสน์
โทรทัศน์ พระราชศาสน์ เครื่องยนต์ ลิฟต์ ทินเนอร์ พงศ์เฝ้า วงศ์ตระกูล อานิสงส์
อนุรักษ์ ทศนศิลป์ จาบัลย์ มหิศจรรย์ รื่นรมย์ ปฐมกษัตริย์
2. แดงประโยคความหมายของคำใหม่
3. พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน)
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยชุดที่ 10

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ครั้งที่ 12

เรื่อง บัณฑิตนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสรุปผลการทดลองให้นักเรียนเข้าใจถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการทดลอง
2. เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบ ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนที่มีต่อการเขียนสะกดคำภาษาไทย
3. เพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ เพื่อสรุปผลการเปลี่ยนแปลงความถูกต้องในการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย

เวลา 40 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนรายงานผลของการได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน ที่มีต่อการเขียนสะกดคำภาษาไทย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปหลักการเรียนเพื่อให้เกิดความสามารถ ในการเขียนสะกดคำภาษาไทย และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
3. ให้นักเรียนอภิปรายความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนในการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย จากนั้นผู้วิจัยสรุปผลการทดลองให้นักเรียนทราบ
4. ผู้วิจัยรายงานผลความก้าวหน้าจากการสังเกต การตรวจแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้นักเรียนทราบแล้ว กล่าวขอให้นักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการทดลอง และกล่าวปิดการทดลอง

การประเมินผล

สังเกตความสนใจ และความตั้งใจ

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบการเขียนสะกดคำภาษาไทย

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่าน

ข้อ	คำอ่าน	คำ
	ตัวอย่าง ชุด - โทม	ชุดโทม
1.	กด - หมาย	ก _ หมา _
2.	บัน - ดิด	บ _ ติ _
3.	ผะ - เอ็น	เ _ อี _
4.	พิ - พบ	พิภ _
5.	พูด - ผี	ภู _ ผี
6.	ล่ำ - ทาน	ล่ำ _ ำ _
7.	ลั่น - เสิน	สร _ เสิริ _
8.	ลั่น - บุน	ลี้ _ บุน _
9.	เหด - ผน	เห _ ผ _
10.	กด - ชะ - ลาน	ก _ ล่า _
11.	เครื่อง - จัก - กน	เครือ _ จัก _ ก _
12.	ชน - ละ - เนด	ช _ เนด _
13.	ทอด - พระ - เนด	ทอ _ พระเน _

ข้อ	คำอ่าน	คำ
14.	ปะ - ตี - เสด	ป ี เส _
15.	พิด - สะ - หวาด	พิ _ วา _
16.	ยุ - ระ - ยาด	ยุ _ ยา _ _
17.	อะ - นุ - ยาด	_ นุ _ า _
18.	อุณ - หะ - พุม	อุ _ หฏ _
19.	ประ - ลิด - ทิ - พาบ	ประล ิ _ ธิภา _
20.	อัด - ทะ - ยา - ไส	อั _ ยาศ์ _

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเรียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ และตัวการ์นต์ ให้เป็นคำตรงกับความหมาย

ข้อ	คำ	ความหมาย
	ตัวอย่าง จ - แ - จ - ' - ม - ร - ั - ส แจ่มจรัส	สว่าง , รุ่งเรือง
1.	ก - แ - ส - ั _____	อากาศธาตุ เรียกไฟซึ่งเกิด จากการจุดอะเซทิลีน ซึ่งได้ จากก้อนแคลเซียมคาร์ไบด์ ทำปฏิกิริยากับน้ำว่าไฟก๊าซ

ข้อ	คำ	ความหมาย
2.	ค - น - โ - ล _____	ดินเปียกเหลวพอนั้นได้
3.	ฏ - ก - เ - ณ - ก - ท - ์ _____	ข้อกำหนดที่วางไว้เป็นหลัก
4.	ก - อ - ล - ' - ม - ก - ล - เ - ย - ์ - ง _____	อบรมเลี้ยงดูให้มีนิสัยดี
5.	ล - ก - ์ - น - ' - อ - ง - ก - ร _____	คัดเลือกเอาแต่สิ่งที่เห็นว่าดี ที่สุด พิจารณาอย่างถี่ถ้วน รอบคอบ
6.	น - ' - ์ - ข - น - ์ - ข _____	มีลักษณะมัว ไม่ใส
7.	เ - พ - ะ - ข _____	น้ำลาย
8.	ค - ค - ร - ' - อ - ์ - ง _____	ผ้าหรือเมี่ยง
9.	ค - ร - ์ - ค - ค - ร - ง - เ - ' - _____ _____	ถือปฏิบัติตามระเบียบข้อ บังคับโดยไม่ให้ขาดตก บกพร่อง

ข้อ	คำ	ความหมาย
10.	ย - ต - น - ' - - เ - อ - ' - - ค - ร - ' - - ง _____	เครื่องจักรที่ให้กำเนิด พลังงานหรือทำให้วัตถุ เคลื่อนที่
11.	ฉ - ฉ - - ุ - - ฎ - - ค - ค _____	จ้าวว่าปกติ อาจทำให้รู้สึก บาดเจ็บ
12.	ม - ' - - ช - ' - - เ - ' - - น - ' - - อ _____	เห็นตามด้วย ไร่ใจ
13.	ด - ด - ม - ' - - ง - ' - - เ - ' - - _____	เก่าก่อน เก่าแก่
14.	ษ - ' - - ก - ' - - ท - ณ _____	ทิศใต้
15.	ท - เ - อ - น - ' - - ร - ' - - น _____	ชื่อสิ่งเสพย์ติดชนิดหนึ่ง
16.	ต - ท - - ร - ก - ' - - ข - ม _____	ความระทมใจ
17.	ส - - ุ - - ป - - ะ - ร - ต _____	การเกิด
18.	ล - ด - ป - - เ - ล - ป - ' - - - ง - อ _____	ทำให้หลุดพ้นเพื่อแบ่งเบา หรือให้หมดไป

ข้อ	คำ	ความหมาย
28.	ร - ั - น - อ - ุ - ย - ่ - ก _____	รักษาให้คงเดิม
29.	บ - ญ - ุ - ญ - ฐ - ิ - ร - ก - ิ _____	ผู้มีบุญอันยิ่งใหญ่
30.	พ - ร - ร - ะ - ิ - ส - ิ - ช - ส - น - ุ _____	หนังสือของพระมหา กษัตริย์ที่มีถึงประเทศต่างๆ

ภาคผนวก ค

แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบฝึกหัดชุดที่ 1

ให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่าน

ข้อที่	คำ	คำอ่าน
	ตัวอย่าง อิ <u>ศ</u> เร <u>ศ</u>	อิ <u>ด</u> - <u>สะ</u> - เร <u>ด</u>
1.	สาร <u>พ</u> __	สา - ระ - <u>พ</u> ัด
2.	ต <u>ล</u> า __ <u>นั</u> __	ตะ - หล <u>า</u> ด - <u>นั</u> ด
3.	ภู __ <u>ผิ</u>	พู <u>ด</u> - <u>ผิ</u>
4.	ม <u>ธ</u> ร __	มะ - <u>ท</u> - ร <u>ด</u>
5.	ริ __ <u>ยา</u>	ริ <u>ด</u> - <u>สะ</u> - ห <u>ยา</u>
6.	พิ __ <u>ว</u> าส	พิ <u>ด</u> - <u>สะ</u> - ห <u>ว</u> าด
7.	อ <u>ธ</u> ิ __ <u>ฐ</u> าน	อะ - <u>ท</u> ิด - <u>ธ</u> าน
8.	อ <u>ง</u> ก <u>ฤ</u> __	อ <u>ง</u> - ก <u>ริ</u> ด
9.	เคร <u>ื่อ</u> ง <u>ป</u> ร <u>ิ</u> บ <u>า</u> กา __	เคร <u>ื่อ</u> ง - <u>ป</u> ร <u>ิ</u> บ - <u>อา</u> - ก <u>า</u> ด
10.	ส <u>วั</u> __ <u>ดี</u>	สะ - ห <u>วั</u> ด - <u>ดี</u>
11.	ต <u>รั</u> __	ต <u>รั</u> ด
12.	ก __ <u>ห</u> ม <u>า</u> ย	ก <u>ด</u> - <u>ห</u> ม <u>า</u> ย
13.	อ <u>ั</u> __ <u>ย</u> าส <u>ัย</u>	อ <u>ัด</u> - <u>ทะ</u> - <u>ย</u> า - <u>ไ</u> ส

ข้อที่	คำ	คำอ่าน
14.	ปฏฺิเส _	ปะ - ตี - เสด
15.	อ _ ฌาสัย	อัด - ชา - ไส
16.	ม _ ฌิมยาม	มัด - จิม - ยาม
17.	ระเห็ _	ระ - เห็ด
18.	ม _ ฌา	มัด - ฌา
19.	ตำรว _	ตำ - รวด
20.	ดู _	ดูด

แบบฝึกหัดชุดที่ 2

ให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่าน

ข้อที่	คำ	คำอ่าน
	ตัวอย่าง ม <u>ง</u> ก <u>ุ</u> ณ	มก - กณ
1.	ประ <u>ณ</u> ี __	ประ - นีด
2.	บร <u>ร</u> พ __	บ้น - พด
3.	อน <u>ญ</u> า __	อะ - ญ - ยาด
4.	ผล <u>ล</u> ิ __	ผน - ผะ - หลิด
5.	พ <u>ิ</u> ฆ <u>า</u> __	พิ - กาด
6.	อ <u>ั</u> __ โน <u>ม</u> __	อัด - ตะ - โน - มัด
7.	ร <u>า</u> __ ส <u>ม</u> บ <u>ั</u> __	ราด - สะ - สม - บัด
8.	อ <u>ุ</u> __ ส <u>า</u> ห <u>ะ</u>	อุด - สา - หะ
9.	เห <u> </u> __ ผล	เหด - ผน
10.	ว <u>ิ</u> จ <u>ิ</u> __ __	วิ - จิด
11.	บ <u>ั</u> __ __	บัด
12.	ย <u>ุ</u> ร <u>ยา</u> __ __	ยุ - ระ - ยาด
13.	ท <u>อ</u> ด <u> </u> พระ <u>เน</u> __ __	ทอด - พระ - เนด

ข้อที่	คำ	คำอ่าน
14.	ฤ __ ฐา	ริด - ทา
15.	ประเฎ __	ประ - เพด
16.	พระเว __	พระ - เวด
17.	บริษั __	บอ - ริ - สัด
18.	ชนบ __	ชน - นะ - บด
19.	สนิ __	สะ - หนิด
20.	บ __ ศรี	บด - ทะ - สี่

แบบฝึกหัดชุดที่ 3

ให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่าน

ข้อที่	คำ	คำอ่าน
	ตัวอย่าง กราบ <u>ทุ</u>	กราบ - ทุน
1.	เครื่องเรื่อ _	เครื่อง - เรื่อน
2.	แลกเว _	แลก - เวน
3.	อนาท _	อะ - นา - ทอน
4.	ทินก _	ทิน - นะ - กอน
5.	กา _ ศึกษา	กาน - ลี - ก - สา
6.	แก่นสา _	แก่น - สา - น
7.	ล้าธา _	ล้า - ทาน
8.	ธา _ น้ำ	ทาน - น้ำ
9.	เครื่องจักรก _	เครื่อง - จัก - กน
10.	บริกา _	บอ - ริ - กาน
11.	คชสา _	คด - ชะ - สา - น
12.	สมุ _ ไพร	สะ - หมุน - ไพ - ร
13.	ทั _ สมัย	ทัน - สะ - หมัย

ข้อที่	คำ	คำอ่าน
14.	บรรณกา _	บัน - นา - กาน
15.	เมืองมอ _	เมือง - มอน
16.	นว _ ละออง	นวน - ละ - ออง
17.	ผสมผลา _	พะ - สม - พะ - ลาน
18.	มา _	มาน
19.	พระเม ____	พระ - เมน
20.	ธา _ เฌมี	ธาน - เฌ - มี

แบบฝึกหัดชุดที่ 4

ให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่าน

ข้อที่	คำ	คำอ่าน
	ตัวอย่าง จ <u>ร</u> า <u>จ</u> ด	จะ - ลา - จน
1.	ม _ ตร์	มน
2.	พระอิ _ ทร	พระ - อิน
3.	วิ <u>มา</u> _	วิ - มาน
4.	พ <u>นั</u> _	พะ - นัน
5.	ช _ เน <u>ต</u> ร	ชน - ละ - เนด
6.	หลั <u>ก</u> กา _	หลัก - กาน
7.	ส <u>ร</u> ร <u>เส</u> ริ _	สัน - เสิน
8.	เพ <u>อ</u> ิ _	พะ - เอิน
9.	ข <u>ว้</u> _ ตา	ขวัน - ตา
10.	เท <u>ว้</u> _	เท - วัน
11.	สั <u>น</u> บุ _	สัน - บุน
12.	อา <u>ร้</u> _	อา - รัน
13.	เป <u>ด</u> บั <u>้</u> _ ชี	เปิด - บัน - ชี

ข้อที่	คำ	คำอ่าน
14.	ยากเจ็ _	ยาก - เจ็น
15.	พนาวั _	พะ - นา - วัน
16.	คุ _ สมบัติ	คุน - นะ - สม - บัด
17.	บั _ ทิต	บัน - ดิต
18.	อุ _ ภูมิ	อุณ - หะ - พุม
19.	ชาวญี่ป่ _	ชาว - ยี่ - ปุ่น
20.	หมู _ เวียน	หมุน - เวียน

แบบฝึกหัดชุดที่ 5

ให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่าน

ข้อที่	คำ	คำอ่าน
	ตัวอย่าง เค <u>ร</u> พ	เคา - รบ
1.	จ <u>อ</u> __	จอบ
2.	ก <u>ำ</u> ซั __	กำ - ซับ
3.	ค <u>า</u> น <u>ห</u> า __	คาน - หาบ
4.	ฟ <u>ี</u> า <u>ล</u> แ <u>ล</u> __	ฟ้า - แลบ
5.	ส <u>เ</u> __ ยั <u>ด</u> ิ <u>ด</u>	เสบ - ติด
6.	ก <u>แ</u> ล __	เกลบ
7.	ต <u>ู้</u> อ __	ตู้ - อบ
8.	ล <u>ั</u> __ ด <u>า</u> ห้	ลับ - ดา
9.	ช <u>อ</u> __ ฐ <u>ร</u> ร <u>ม</u>	ชอบ - ทำ
10.	ป <u>ร</u> ั __ ป <u>ร</u> ุง	ปรับ - ปรง
11.	ฟ <u>ิ</u> ก __	พิ - พบ
12.	ส <u>อ</u> __ ถ <u>า</u> ม	สอบ - ถาม
13.	พ <u>ล</u> __ ค <u>ำ</u>	พลบ - คำ

ข้อที่	คำ	คำอ่าน
14.	ฉั _ เฉี่ยว	ฉั บ - เฉี่ยว
15.	ผักต _ ขวา	ผัก - ตบ - ชะ - วา
16.	ประสิทธิภา _	ประ - สิด - ทิ - พาบ
17.	สมค _	สม - คบ
18.	ทรั _ ย์สิน	ซั บ - ลิน
19.	ประส _ การณ์	ประ - สบ - กาน
20.	สรร _ สินค้า	ลั บ - พะ - ลิน - ค้า

แบบฝึกหัดชุดที่ 6

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบแท้ ตามที่กำหนดให้เติมในช่องว่าง ให้เป็นคำตามความหมายที่ให้มา

กร กล คร คล
 ตร ตล พร ปล

ข้อที่	คำ	ความหมาย
	ตัวอย่าง <u>คลาดเคลื่อน</u>	ไม่ตรงตามความเป็นจริง
1.	แ ____ บ	เปลือกข้าวที่สีหรือตำแตกออกจาก เมล็ดข้าว
2.	ทุกข์ ____ ม	ความระทมใจ
3.	จอม ____ วก	รังปลวกขนาดใหญ่ที่สูงเป็นจอมขึ้น ไป
4.	____ ะท่อม	เรือนเล็กๆ ทำพอบอยู่ได้
5.	____ ะนี ____ ะนอม	ผ่อนหนักผ่อนเบาให้แก้กัน ปรองดองกัน

ข้อที่	คำ	ความหมาย
6.	___'อมเ ___'ยง	อมรมเลี้ยงดูให้มีนิสัยดี
7.	เ ___'อก	ส่วนที่หุ้มนอกของสิ่งต่างๆ เช่น ต้นไม้ ผลไม้
8.	เ ___'ง ___'ด	ถือปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับโดยไม่ให้ขาดตก
9.	___ะบอง	กระบอง
10.	___วจ ___'า	พิจารณาดูให้รอบคอบถี่ถ้วน
11.	น้ำ ___'ด	สารละลายของกรด ซึ่งใช้น้ำเป็นตัวทำละลาย
12.	___'น ___'อง	คัดเลือกเอาแต่สิ่งที่เห็นว่าดีที่สุด พิจารณาอย่างถี่ถ้วนรอบคอบ
13.	___'ดเ ___'อง	ทำให้หลุดพ้นเพื่อแบ่งเบาหรือให้หมดไป
14.	โ ___'น	ดินเปียกเหลวพอนั้นได้
15.	___ารธนา	มุ่งหมาย อยากได้ ต้องการ
16.	___ะบวย	ภาชนะสำหรับตักน้ำ เดิมทำด้วยกะลามะพร้าวมีด้ามถือ
17.	กู่ ___'อง	ผัว หรือ เมีย

ข้อที่	คำ	ความหมาย
18.	_____ ก _____	พิจารณาดูให้รอบคอบถี่ถ้วน
19.	แ _____ ้ง	แข็ง แข็งกร้าว
20.	เ _____ ื่องคิดเลข	สิ่งที่ใช้ในการคิดหาผลลัพธ์โดยวิธี เลข

ข้อที่	คำ	ความหมาย
12.	ท้วง ☐ ทง	ค้านไว้
13.	☐ ☐ พธ	งานที่จัดขึ้นตามลัทธิเพื่อความขลัง
14.	☐ ชดเชียว	ไม่แถมใส่ ไม่สดชื่น ไม่มีเลือดฝาด
15.	ดูดน ☐ ด	จ้าวว่าปกติ อาจทำให้รู้สึกบาดเจ็บ
16.	ร ☐ ยิบร ☐ ยับ	พราวแพรว วัชวาว
17.	☐ ☐ ถมงทง	ลักษณะหน้าตาที่บูดบึ้งไม่ยิ้มแย้ม หน้าตาน่ากลัว
18.	☐ ยธ ☐	พลรบ ทหาร
19.	☐ ☐ ศก	ร้องไห้
20.	ชำระ ☐	ชะล้างให้สะอาด สะสาง

แบบฝึกหัดชุดที่ 8

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมตัวสะกด แม่กด แม่กน และแม่กบ ให้เป็นคำ
ตามความหมายที่ให้มา

ข้อที่	คำ	ความหมาย
	ตัวอย่าง เพ่งพิศ	ดูโดยเจาะจง
1.	กิ _ กรรม	การที่ผู้เรียนปฏิบัติกรอย่างใดอย่าง หนึ่งเพื่อการเรียนรู้
2.	สาธิ _	แสดงเป็นตัวอย่าง
3.	มารยา _	กิริยาวาจาที่ถือว่าเรียบร้อย
4.	ประสู _	การเกิด
5.	บ _ ความ	ข้อเขียนซึ่งอาจจะเป็นรายงานหรือ การแสดงความคิดเห็น มักตีพิมพ์ใน หนังสือพิมพ์ วารสาร สารานุกรม เป็นต้น
6.	ย _	ความยกย่องนับถือเกียรติของคน เกียรติคุณ

ข้อที่	คำ	ความหมาย
7.	สั __ จา	ความจริง ความซื่อตรง
8.	พิโร __	โกรธ
9.	จัตฐา __	สัตว์สี่เท้า
10.	เกษ __ __	ที่ดินซึ่งทำการเพาะปลูกได้แล้ว
11.	อาท __	ความเอื้อเฟื้อ ความเอาใจใส่
12.	รามั __	มอญ
13.	บุ __ ญาธิกา __	ผู้มีบุญอันยิ่งใหญ่
14.	ทักษิ __	ทิศใต้
15.	อุด __	ทิศเหนือ
16.	อ __ ย __	ย้ายครอบครัวย้ายจากถิ่นหนึ่งไปอีกถิ่นหนึ่ง
17.	คุณภา __	ลักษณะความดี ลักษณะประจำบุคคล หรือสิ่งของ
18.	สั __ ดาห์	ระยะ 7 วัน โดยปกติเริ่มตั้งแต่วันอาทิตย์ถึงวันเสาร์
19.	ภ __	โลก แผ่นดิน
20.	ชุ __ เปอร์มาร์เกต	แผนกที่ขายอาหารสด อาหารกระป๋อง เครื่องใช้ในครัว

แบบฝึกหัดชุดที่ 9

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมรูปวรรณยุกต์ให้เป็นคำตามความหมายที่ให้มา

ข้อที่	คำ	ความหมาย
	ตัวอย่าง จิ๋ว ⁺ แจ๋ว	ตัวเล็ก แต่เก่ง
1.	ปั่น	เอาสิ่งอ่อนๆ เช่น จี้ผึ้ง ดินเหนียว มาทำให้เป็นรูปตามที่ต้องการ
2.	บากบัน	พากเพียรตั้งหน้าฝืนความยากลำบาก
3.	แกส	อากาศธาตุ เรียกไฟซึ่งเกิดจากการ จุดอะเซทิลีนซึ่งได้จากก้อน แคลเซียมคาร์ไบด์ทำปฏิกิริยากับน้ำ ว่า ไฟก๊าซ
4.	ดั่งเดิม	เก่าก่อน เก่าแก่ เดิมที
5.	เปรี้ยว	รสอย่างหนึ่ง อย่างมะนาวเป็นต้น
6.	ริน	ชื่อแมลงชนิดหนึ่ง คล้ายแมลงหวี่ แต่กัดเจ็บเหมือนยุง
7.	พื้นฐาน	รากฐาน
8.	แหงแลง	ปราศจากความสดชื่น ปราศจาก ความชุ่มชื้น

ข้อที่	คำ	ความหมาย
9.	โนม	เหนียวให้โค้งต่ำลงมา น้อม ก้อมต่ำลง
10.	เชื่อนั้น	เห็นตามด้วย เชื่อใจ ไว้ใจ
11.	แยกยาย	แยกและย้ายไปคนละทาง
12.	สะพรั่ง	มีมากมายทั่วไป ไสว
13.	วีแวว	ร่องรอย เค้าเงื่อนตามที่แว่วมา
14.	เพิ่มพูน	เติมให้มากขึ้น เสริมให้มากขึ้น
15.	มั่นคง	แน่นและทนทาน ไม่กลับกลายเป็นอย่างอื่น
16.	ขุนชน	มีลักษณะมัว ไม่ใส
17.	สิ้นเปลือง	ใช้หมดไปสิ้นไปเกินควร หมดไปสิ้นไปโดยไร้เหตุ
18.	ถองแท	ชัดเจน แจ่มแจ้ง ถูกแน่ แน่นอน
19.	แนวนแน	อาการที่ใจมุงมั่นอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
20.	น้ำขี้เถา	น้ำใสๆ ที่เกิดจากการตกตะกอนของขี้เถา

ข้อที่	คำ	ความหมาย
9.	เครื่องยน ____	เครื่องจักรที่ให้กำเนิดพลังงานหรือทำให้วัตถุเคลื่อนที่
10.	ลิฟ ____	ห้องเล็กๆ ที่แขวนอยู่กับลวดสลิงเคลื่อนที่ด้วยพลังไฟฟ้า สำหรับนำคนหรือของขึ้นลงในอาคารสูง
11.	ทินเนอ ____	ข้อสังเขปยัตติชนิดหนึ่ง
12.	พง ____ เฒ่า	เชือกสาย เทือกเถา เหล่ากอ
13.	วง ____ ตระกูล	เชือกสาย ตระกูล
14.	อานิสง ____	ผลบุญ ประโยชน์
15.	อนุรัก ____	รักษาให้คงเดิม
16.	ทัศนศิลป์ ____	ฝีมือทางการช่างเกี่ยวกับลวดลายที่เห็นบนผ้าที่ทอ
17.	จาบัล ____	ร้องให้สะอึกสะอื้น
18.	มหัศจรรย์ ____	แปลกประหลาดมาก
19.	รื่นรม ____	สบายใจ บันเทิง
20.	ปฐมกษัตริ ____	พระเจ้าแผ่นดินองค์แรก

ภาคผนวก ง

1. ตารางเปรียบเทียบคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์
2. ตารางเปรียบเทียบคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน
3. ตารางแสดงผลต่างของคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์

คนที่	คะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทย		ผลต่างของคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทย	อันดับ	R ⁻	R ⁺
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง				
1.	31	33	2	1	0	1
2.	28	36	8	3	0	3
3.	29	42	13	7	0	7
4.	25	40	15	8	0	8
5.	24	31	7	2	0	2
6.	21	31	10	4.5	0	4.5
7.	32	44	12	6	0	6
8.	33	43	10	4.5	0	4.5
รวม					$\Sigma R^- = 0$	$\Sigma R^+ = 36$

T=0**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

คนที่	คะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทย		ผลต่างของคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทย	อันดับ	R ⁻	R ⁺
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง				
1.	28	35	7	2.5	0	2.5
2.	27	34	7	2.5	0	2.5
3.	15	32	17	8	0	8
4.	33	46	13	7	0	7
5.	33	45	12	6	0	6
6.	33	41	8	4	0	4
7.	35	46	11	5	0	5
8.	9	14	5	1	0	1
รวม					$\Sigma R^- = 0$	$\Sigma R^+ = 36$

T=0**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 7 แสดงผลต่างของคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองของ
นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2
ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน

คนที่	กลุ่มทดลองที่ 1				กลุ่มทดลองที่ 2			
	ก่อนการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	ผลต่าง	อันดับ	ก่อนการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	ผลต่าง	อันดับ
1	31	33	2	1	28	35	7	4
2	28	36	8	6.5	27	34	7	4
3	29	42	13	13.5	15	32	17	16
4	25	40	15	15	33	46	13	13.5
5	24	31	7	4	33	45	12	11.5
6	21	31	10	8.5	33	41	8	6.5
7	32	44	12	11.5	35	46	11	10
8	33	43	10	8.5	9	14	5	2

$$\Sigma R_1 = 68.5$$

$$\Sigma R_2 = 67.5$$

$$U = 31.5$$

$$U_1 = n_1 n_2 + \frac{n_1 (n_1 + 1)}{2} - \Sigma R_1$$

$$= 64 + 36 - 68.5$$

$$U_1 = 31.5$$

$$U_2 = n_1 n_2 + \frac{n_2 (n_2 + 1)}{2} - \Sigma R_2$$

$$= 64 + 36 - 67.5$$

$$U_2 = 32.5$$

ภาคผนวก จ

**ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำภาษาไทย**

ตาราง 8 แสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ
ภาษาไทย จำนวน 50 ข้อ

ข้อที่	Ph	Pl	p	r
1.	.81	.25	.54	.56
2.	.59	.03	.26	.69
3.	.66	.03	.29	.72
4.	.44	.18	.30	.30
5.	.74	.14	.43	.60
6.	.92	.25	.61	.68
7.	.96	.07	.53	.85
8.	.96	.25	.65	.74
9.	.92	.29	.63	.66
10.	.77	.03	.35	.77
11.	.96	.40	.73	.66
12.	.92	.07	.49	.81
13.	.88	.33	.62	.57
14.	.81	.07	.41	.73
15.	.88	.03	.41	.83
16.	.77	.03	.35	.77
17.	.85	.29	.58	.57
18.	.92	.07	.49	.81
19.	.77	.29	.53	.48
20.	.88	.03	.41	.83
21.	.96	.66	.83	.49
22.	.96	.29	.67	.72
23.	.96	.29	.67	.72
24.	.66	.18	.41	.49
25.	.85	.03	.39	.81

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	P _H	P _L	P	r
26.	.96	.48	.76	.62
27.	.96	.44	.74	.64
28.	.96	.18	.61	.78
29.	.96	.14	.59	.80
30.	.96	.37	.71	.68
31.	.96	.51	.77	.60
32.	.69	.11	.57	.82
33.	.81	.07	.41	.73
34.	.96	.25	.65	.74
35.	.70	.07	.35	.66
36.	.96	.18	.61	.78
37.	.92	.22	.60	.70
38.	.81	.03	.37	.79
39.	.85	.03	.39	.81
40.	.96	.22	.64	.76
41.	.96	.14	.59	.80
42.	.96	.70	.85	.46
43.	.96	.29	.67	.72
44.	.96	.51	.77	.60
45.	.92	.25	.61	.68
46.	.96	.22	.64	.77
47.	.92	.14	.55	.76
48.	.96	.51	.77	.60
49.	.96	.07	.53	.85
50.	.81	.03	.37	.79

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยใช้สูตร KR - 20

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

$$= \frac{50}{50-1} \left[1 - \frac{11.62}{285.25} \right]$$

$$= \frac{50}{49} \left[1 - 0.0407361 \right]$$

$$= 1.0204081 \times 0.9592638$$

$$= 0.9788405$$

$$r_{tt} = 0.98$$

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวเจริญทิพย์ เปี่ยมทองคำ
 วัน เดือน ปีเกิด 11 พฤศจิกายน 2504
 สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 14 หมู่ 2 แขวงบางแค เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดนาคปรก แขวงปากคลอง เขตภาษีเจริญ
 กรุงเทพมหานคร 10160

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2517 ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตศึกษา กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2520 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม
 กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2522 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนครุฑศึกษา กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2527 ศีษศาสตรบัณฑิต (ประวัติศาสตร์)
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2542 การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน
เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนวัดนาคปรก กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
เจริญทิพย์ เปี่ยมทองคำ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2542

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดนาครบก กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนซึ่งมีคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 16 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรแล้วสุ่มเป็นกลุ่มทดลองสองกลุ่ม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน แบบแผนการทดลองเป็นแบบ Randomized Two Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบการเขียนสะกดคำภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบของ วิลคอกซัน และการทดสอบของแมน-วิทนี

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์ มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์กับนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนน มีการเขียนสะกดคำภาษาไทยถูกต้องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A COMPARISON OF THE EFFECTS OF COMMENT FEEDBACK AND SCORE FEEDBACK
FOR DEVELOPING THAI SPELLING OF PRATHOM SUKSA IV STUDENTS
OF WATNARKPROK SCHOOL IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

CHAROENTIP PIAMTHONGKUM

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 1999

The purposes of this experimental research were to compare the effects of comment feedback and score feedback for developing Thai spelling of Prathom Suksa IV students of Watnarkprok School in Bangkok in the academic year 1998. The 16 subjects were randomly selected from population whose Thai spelling scores were lower than percentage of 60 of Ministry of Education Norms. Then they were randomly divided into experimental group I and group II, each group was consisted of 8 students. The experimental group I was exposed to comment feedback and the experimental group II was exposed to score feedback. The experimental design was Randomized Two Group Pretest-Posttest design. The instrument was Thai spelling test. The data were analysed by the Wilcoxon's Matched Pairs Signed-Ranks Test and The Mann-Whitney U Test.

The results were as follows :

1. The Thai spelling of the students who were exposed to comment feedback were significantly increased than before the experiment at .01 level.
2. The Thai spelling of the students who were exposed to score feedback were significantly increased than before the experiment at .01 level.
3. There was no significantly difference of the Thai spelling between students who were exposed to comment feedback and the others who were exposed to score feedback.